

BOYUN EĞME

Bu sene doğum 'kutsuz' kutlandı

Barış Terkoğlu, bu yıl sessiz sedasız gündemden düşürülen "Kutlu Doğum Haftası"nın macerasını yazdı. ■ Sf. 14

1 Mayıs'ta işçi sınıfının sözü belli

ZORBALAR KALMAZ GİDER

**AKP'NİN
ÇAMURLU ZEMİNİ**
ORHAN GÖKDEMİR
■ Sf. 8

ÇAYKUR: FAİL DE MEÇHUL, DURUM DA / GÖKÇE GİRESUNLU ■ Sf. 6

ENVER
AYSEVER'LE
BOYUN
EĞMEYEN
SORULAR

**Zorbanın bastonu
oldunuz, farkında
mısınız?**
■ Sf. 10

**Kayyum Partisi'nin
önlenemeyen
yükselişi**
■ Sf. 12

**Onlar parti istemez,
parti bize lazım**
Kemal Okuyan
■ Sf. 19

19 NİSAN / KAYSERİ

Kayseri Organize Sanayi'de bir fabrikada çalışan işçinin kafası makineye sıkıştı. Ağır yaralanan işçi kaldırıldığı hastanede hayatını kaybetti. Makinelerde gerekli koruyucu önlemlerin alınmaması bu tür kazalara yol açıyor.

19 NİSAN / SAMSUN

Demir-Çelik fabrikasında çalışan 28 yaşındaki Salih A. çatıdan düşerek ağır yaralandı. Yüksekte çalışma sırasında işçilere paraşüt tipi emniyet kemeri sağlanması ve çatı çalışmalarında işçilerin kendilerini sabitleyebileceği ankraj (çapalama) noktaları oluşturulması gerekiyor.

20 NİSAN / İZMİR

Bornova'da bir inşaatın 5. katından düşen elektrik ustası hayatını kaybetti. İşçilerin yüksekte çalışmalarda paraşüt tipi emniyet kemeri kullanmaları ve güvenlik filelerinin kurulması gerekiyor, ancak patronlar para harcamamak için bu önlemleri almıyor.

20 NİSAN / BURSA

İnegöl'de yola parke döşemede çalışan 24 yaşındaki Suriyeli işçi devrilen parke taşlarının altında kalarak hayatını kaybetti.

22 NİSAN / ANTALYA

Konaklı Mahallesi'nde yapımı devam eden AVM inşaatında 6 metre yükseklikten beton zemine düşerek yaralanan 24 yaşındaki Veysi Tutkaç'ın tedavisi yoğun bakım ünitesinde devam ediyor.

24 NİSAN / OSMANİYE

Osmaniye Organize Sanayi Bölgesi'nde (OOSB) 3 gün içerisinde 12 ayrı iş kazası meydana geldi, 12 işçi yaralandı. Demir çelik, tekstil, metal, gübre, hazır beton ve çelik yapı üretimi yapan fabrikalarda meydana gelen kazalar için soruşturma devam ediyor.

SAMANALTI / Sait Munzur

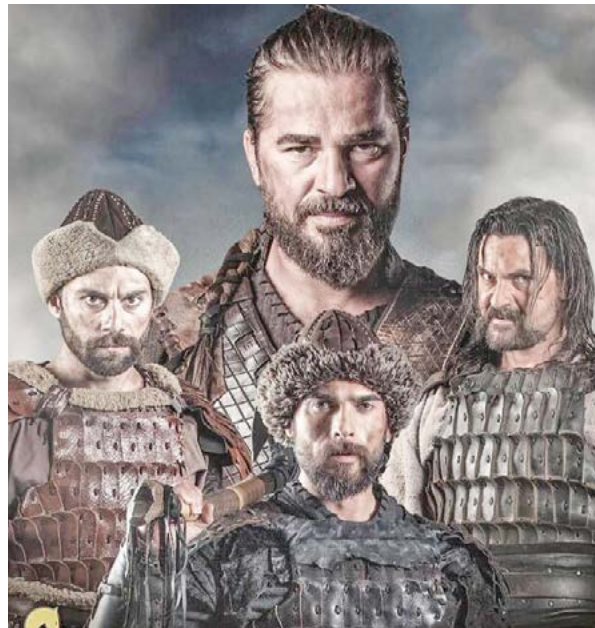

İmamın mahremine girdiler!

Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı, Emniyet'teki FETÖ yapılanmasına karşı büyük bir operasyon başlattı. Gerçi son zamanlardaki bütün operasyonlar büyük. Bu seferkinin farkı "mahrem imam"lara karşı yapılıyor olması. Başsavcılık, FETÖ'nün emniyet teşkilatı içindeki üyelerinin sivil mahrem imamlarına yönelik soruşturma kapsamında 4 bin 672 kişi hakkında

işlem yapıldığını, bunlardan bin 448'inin daha önceden FETÖ'den tutuklu olduğunu bildirdi. Tutuklular haricinde kalan 3 bin 224 kişi hakkında gözaltı kararı olduğu, şu ana kadar bin 120 kişinin gözaltına alındığı açıklandı. Türkiye genelinde 81 ildeki operasyona 8 bin 500 polis katılıyordu. Ayrıca MİT de emniyetle birlikte operasyonlara katılıyordu. Gerçi MİT'in operasyon yapma yetkisi

yoktu ama olsun. Kimin ne yetkisi var ki? Burası yeni Türkiye. Erken kalkan yetkiyi kullanıyor. Bir de dedikodu: MİT ve Emniyet FETÖ'nün Türkiye çapındaki tüm mahrem imamlarının listesine ulaşmıştı ve listede 7 bin isim vardı. AKP'nin eski ortağının bilgilerine ulaşması 17-25 Aralık hesabıyla 4 yıl sürdü. Nihayet girdikleri imamın mahreminde ne bulacaklar bakalım!

Diriliş - Belediye!

Bu da oldu. AKP'li Gaziantep Şahinbey Belediye Başkanı Mehmet Tahmazoğlu, Diriliş dizisine sponsor oldu ve böylece Türkiye'de bir ilki daha gerçekleştirdi. Tahmazoğlu, halkın parasıyla bir diziyi sponsor olan dünyadaki ilk belediye başkanı.

Sponsorluk gerekçesi kentsel dönüşüm gereği yapılan konutların satışı için reklam yapmak. Konutların reklamı da Diriliş'te yayınlandı. CHP'li Belediye Meclis Üyesi Hasan Şencan, Sayıştay kararlarına göre belediyelerin dizilere sponsor olamayacağını vurgulayarak, "Diriliş'e kaç lira ödediniz?" diyerek Başkan Tahmazoğlu'na soru önergesi verdi. Şencan, soru önergesine ne yanıt aldı bilinmez ama söz konusu dizi Saray tarafından da dikkatle izleniyor. Başkan Tahmazoğlu'nun geleceği parlak.

Hem sevilen diziyi sponsor ol, hem inşaat işine gir. AKP ruhu bu işte!

**BOYUN
EGME**

Boyun Eğme Haftalık Siyasi Dergi - Sayı 72

İmtiyaz Sahibi: Gelenek Basım Yayıncılık ve Ticaret Ltd. Şti Genel Yayın Yönetmeni ve Sorumlu Müdür: Mehmet Kuzuluçil

Yayın Kurulu: Orhan Gökdemir, Nevzat Evrim Önal, Mehmet Kuzuluçil Tasarım: Özgür Aydoğan, Uğur Güç

ISSN: 2564-7385 Adres: Osmanağa Mah. Oscancık Sok. No:9/16 Kadıköy - İstanbul Baskı: Deren Matbaacılık Ambalaj San. ve Tic. Ltd. Şti. Beylikdüzü OSB Mah. Orkide Cad. No: 9/Z Beylikdüzü-İstanbul

“DİNLER ARASI DİYALOG”U SİTEDE UNUTMUŞLAR

23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı nedeniyle bir bakanın koltuğuna oturan geçici çocuk bakan “dinler arası diyalog” falan deyince AKP’liler ayaklandı. “Dinler arası diyalog” Fethullah Gülen’in lafıydı, öyleyse

çocuğa bunu öğreten de olsa olsa bir Gülençi olabilirdi. AKP’liler çocuğa bu sözleri “FETÖ”cülerin söylediğinden emindi. Tartışmaların ardından Milli Eğitim Bakanlığı çocuk ve öğretmeni hakkında inceleme başlattı. Evet, çocuğun konuşmasını

öğretmeni hazırlamıştı. Fakat öğretmeni de konuşmayı bir siteden kopyalamıştı. Öğretmenin konuşmayı kes yapıştır yöntemiyle kopyaladığı site Dışişleri Bakanlığının sitesiydi. Bir 23 Nisan müsameresi daha

böyle örtbas edildi. Bakanın Fetöcü lakırdıyı siteden silmeyi unutmasına mı yanarsın, öğretmenin iki kelimeyi yazmaya üşenip kopyalamasına mı? Asıl fenası, çocuğa 23 Nisan’da dinden söz ettiren acayip ruh halidir. Yetmedi mi birader?

Ekmeleddin’den sonra herkes olur

CHP Grup Başkanvekili Engin Altay, katıldığı bir TV programında 2019 Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde CHP lideri Kemal Kılıçdaroğlu’nun aday olup olmayacağına ilişkin soruya, “Sayın Kılıçdaroğlu çok güzel Cumhurbaşkanı olur” yanıtını verdi. CHP’deki kurultay çağrılarında da yanıt veren Altay, olağan genel kurulun takviminin zaten Mayıs ayında başlayacağını, genel başkan seçiminin ise Ocak 2018’de olacağını aktardı. Ayrıca başkanlık anayasasının ardından 2019’da yapılması beklenen

Cumhurbaşkanlığı seçimlerine de değişen Altay, en azından ilk turda bir çatı aday çıkarılmaması görüşünü savduklarını söyledi.

Bunlar CHP’nin 16 Nisan’dan sonra olup biteni hazmettiğinin işaretleri. Cumhurbaşkanı aday olmaktan başka çare yok, yeni düzenlemeyle başbakanlık kaldırıldı zaten. Engin Altay’ın sözlerinin tercü-

mesi Kılıçdaroğlu’nun ezeli Başkan adaylığından ezeli Cumhurbaşkanlığı adaylığına terfi etmiş olduğu. CHP vekili Tekin Bingöl referandum gecesi “tek kazanan lider Kılıçdaroğlu” diyerek müjdeyi vermişti zaten. Yeni dönemin ruhu bu: Ekmek için Kılıçdar!

Trump hasta da ya diğerleri?

ABD’nin en prestijli üniversitelerinden Yale’de düzenlenen bir konferansta, psikiyatri uzmanları Başkan Donald Trump’ın tehlikeli bir akıl hastalığı olduğu konusunda uyarıda bulundu. Akıl sağlığı uzmanları Başkan Trump’ın “paranoyak olduğunu ve hayal dünyasında yaşadığını” belirtti. Konferansa John Hopkins Üniversitesinden katılan psikoterapist Dr. John Gartner, “Trump’ın tehlikeli bir akıl hastalığı bulunduğu konusunda halkı uyarmak bizim etik sorumluluğumuz. Bir yalancı ve narsist olmasından da kötüsü paranoyak, hayal dünyasında yaşıyor. Bunu Başkan olduğu ilk gün kanıtladı. Eğer Trump gerçekten (yemin töreninde) tarihin en büyük kalabalığını topladığını düşünüyorsa, bu hayal dünyasında yaşamaktır” dedi. New York Üniversitesinden James Gilligan ise, “Bu adamın ne kadar tehlikeli olduğunu anlamak için tehlike uzmanı olmanız gerekmiyor” dedi. Dünyada yeni trend bu. Psikopat ve manyak olmayı başkan yapmıyorlar.

KENDİ KENDİNE ÖDÜL VEREN GAZETECİ: HANDE FITRAT

15 Temmuz darbe girişiminin hemen ardından Erdoğan’ın desteğiyle Hürriyet gazetesi Ankara Temsilciliğine getirilen Hande Fırat, “karargâh” haberiyle bozulan ilişkilerini “Radyo Televizyon Gazetecileri Derneği” ödül töreninde düzeltti. Törende “demokrasi ödülü” Hande Fırat’ın oldu.

Radyo Televizyon Gazetecileri Derneği tarafından düzenlenen “Medya Oscarları Ödül Töreni” adeta bir AKP şovuna çevrilirken, gazeteciler ödüllerini AKP’li vekil ve bakanların elinden aldı. Törende Başbakan Binali Yıldırım bir konuşma yaparken, Başbakan Yardımcısı Numan Kurtulmuş, Ulaştırma Bakanı Ahmet Arslan, AKP’li TBMM Başkanvekili Ahmet Aydın, AKP İzmir Milletvekili Hüseyin Kocabıyık

ve AKP İstanbul Milletvekili Burhan Kuzu gazetecilerin ödüllerini takdim eden isimler oldu.

AKP’nin gazetecileri ödüllendirme gecesine dönüşen etkinlikte dikkat çeken isimlerden biri de Hande Fırat oldu. “15 Temmuz Şehitler ve Demokrasi Ödülü” Hürriyet Gazetesi Ankara Temsilcisi Hande Fırat’a verilirken, bu ödülün Fırat’a verilmesi AKP ile arasındaki buzların eridiği şeklinde yorumlandı.

Hande Fırat’a bu ödülü veren derneğin Genel Sekreteri de Hande Fırat. Hayır, isim benzerliği değil, Hande Fırat’a ödülü Hande Fırat verdi. Zaten 15 Temmuz’da da hükümete darbe yapmaya kalkışanlar hükümetin ortaklarıydı. Yeni dönemin fitratı bu.

Susurluk'tan beri bu kural değişmedi

'Kamyon bekleme, örgütlen'

1 Mayıs, gericiği sarsacak, hükümeti yerinden oynatacak, Erdoğan sultasına son verecek bir gün olabilir mi? Her şey bir yana tüm bunlar bir tek günde yapılacaklarla olabiliyorsa niye 1 Mayıs'a kadar bekliyoruz! Fakat 1 Mayıs, halkın kamyonunu asfalta çıkarmanın yolu olabilir. 1 Mayıs günü gösterilecek güç, halkı sandığa tıkıştıran, sonra da sandığı hırsızlara teslim edenlere de bir ders verebilir. TKP ile 1 Mayıs'a çağrısı bu açıdan bir parti sloganı değil, sınıf hareketine yol gösteren bir taktiktir.

Örgütlenmeye, örgütlü iş yapmaya, büyük sayılarla, örgütlü olarak harekete geçmeye çok yatkın bir millet değiliz. Halkın, işçilerin "vaziyete el koymak" için uzun hazırlıklar yapıp, önceden örgütlediği hamlelerle halk düşmanlarının üzerine çullandığı çok fazla örnek yok.

Tepkisiz, "ensesine vur, lokmasını al" bir halk olduğumuz anlamına gelmiyor bu. Tersine, çok görkemli tepkilerle yazılmış yakın tarihimiz. 15-16 Haziran orada duruyor. Haziran Direnişi de... Ve bu güçlü halk tepkilerinin hepsinin sınırları da aynı şeyle belirlenmiş: Örgütsüzlük.

Örgütlenme dediğimizde sadece "organize olmayı" kastetmiyoruz. Örgütlenme, harekete bir hat kazandırıyor,

bir ufuk veriyor; beklenmedik olaylar karşısında savrulup devrilmemek böyle mümkün: Ne yapacağını bilersen, beklediğin şeylerle karşılaştığında da "şimdi ne yapacağını" bilirsin.

İşçi sınıfı, kendi dünya görüşü, kendi çıkarları, kendi gelecek beklentileri içinde kendi örgütlenmesini büyütmediğinde, düzenin önüne koyduğu alternatiflere yöneliyor.

Kılıçdaroğlu'na "neden bizi ayaklandırmadın o gece" diye kızanların haklılığı bir yere kadar. Bizi Kılıçdaroğlu "ayaklandıracaksa"...

SANDIĞA DA BOYUN EĞME

TKP, 2011 seçimlerinde "500 bin boyun eğmeyen" çıkarsa bu ülkenin kaderi değişir

derken bunu kastediyordu. Boyun eğmeyenlerin sayısının milyonlarca ölçülebilir olduğunu 2013 Haziranı'nda gördük. Ama 2011 seçimlerinin sonucu bilmiş, düzene ve gerici iktidara kafa tutmaya hazır milyonlarca insanın sandığa boyun eğmesinden ibaretti.

Bugün halk hareketinin kamyon beklemeden kurtulması gerek.

Ne zannediyoruz?

"AB tokadı basacak, AKP kendine gelecek.

Kılıçdaroğlu dik duracak, YSK boyun eğecek.

HDP pazarlık masasına tekme basacak, CHP ile yana gelecek, MHP laikliğe sarılıp AKP'den uzak duracak..."

Öyle mi?

Bir benzin istasyonunda bekleyip, bir kamyonun, benzinciden çıkacak bir karanlık

Mersedes'e çarpmasını beklemek bile daha gerçekçi.

KURTULUŞU DÜZENDEN BEKLEME

Bizi devrime götürecektir bir otobüs düzeninin terminallerinden kalkmayacak.

Çocuk işçiliği, patron partilerinin "laikçiliği" ortadan kaldırmayacak.

Tarikatlarla içli dışlı ılımlıların Erdoğan'a çelme takmaları bizi laikleştirmeyecek.

Kapitalist düzenin sınırlı sorumlu kurumlarından biri haline gelmiş sendikalardan, örgütsüz işçilere hak, sendikalılara ekmek çıkmayacak.

1 Mayıs, ister Taksim'de olsun, ister Kartal'da, ister Bakırköy'de; bir anda ülkeyi sarsacak bir depremin merkez

üssü olmayacak. Ama 1 Mayıs'ta "önemli" şeyler olacak.

1 Mayıs'ta örgütlü güç kendini gösterecek. Umudunu yitirenlere, "burada umut var" dedirtecek. "Kaç kişisiniz lan siz" diyen Engin Ardıç'ın ağzına biber sürecek.

Bunun için boyun eğme-yenlere çağırımız var: TKP ile 1 Mayıs'a. ■

"Kamyon bekleme örgütlen" sözü Susurluk kazasının ardından bu ülkede söylenen en doğru sözdür. Halk örgütlenmelidir ki, işini tesadüflere bırakmasın. Halk örgütlenmelidir ki, tesadüf gibi görünen tezgahların sürüklenen değil sürükleyen gücü olsun. Bugün AKP'yi ve Erdoğan'ı yola getirecek kamyonun Kapıkule'den girişini dört gözle bekleyenler, daha çok beklerler.

BAŞKASINA PROGRAM YAZMAK

Aydemir Güler, sol Haber Portalı'nda yayınlanan yazısında, son yıllarda sayıları iyice artmış olan "akıl hocaları"nı değerlendirdi.

Sosyalistler arasında yeni türeyen bir huy bu: CHP'ye akıl veriyorlar.

Kendini uzun süre haksız biçimde "sosyalist akademisyen" olarak yutturup sonra CHP'de bir danışmanlık rütbesi kapanlar bir yana... CHP'nin yapması gerekenleri uzun uzun anlatan ama "elhamdulillah zinhar CHP'li olmayıp sosyalist olanlardan" söz ediyoruz.

"Bir politik olgu olarak CHP'yi analiz etmek gerekir ve yararlıdır. Bir politik taraf olarak CHP ile tartışmak, polemik yapmak da gerekebilir ve birtakım yan sonuçlar elde edilebilir. Ama CHP'yi boş kağıt sayıp, neyi nasıl yapmasının uygun olduğunu anlatmak hakikaten çok ama çok saçmadır."

Güler, CHP'yi bir politik gerçeklik olarak gözükmekten ya da solun bir tarafını tutan CHP'yi ve partililerini yok saymaktan söz etmiyor.

Tersine açık ki, CHP ve CHP'liler öyle kavga etmek için falan da değil, bir etkileşimin parçası kılınmak, dikkate alınmak zorunda. İş "CHP'ye program yazma"ya götürmeden.

"Söylemeye gerek var mı; bu yazı dışardan gazel okuyanlara yöneliktir. CHP camiasında yeri olan, içerden bir tartışma yapanlar, yani tartışması bir tür eylem, ağırlık ayarlaması anlamına gelenlere yukarıdaki eleştirileri yöneltecek değilim tabii ki. Onlar işlerini yapıyorlar, denebilir.

Onlar bir yana ve uslanmayıp başkasına program yazmaya devam eden sosyalistler de başka bir yana... Bana sorarsanız, sol kendi işini yapmalıdır. Sol, kimin nereden istifade edeceği, kimi sokağa çağıracağı, propaganda teknikleri, sloganları vs konularda ahkam kesmeyi bırakıp kendisi daha iyisini, etkilisini, devrimcisini yapmaya çalışmalıdır."

Aydemir Güler, yazısını bu sözlerle sonlandırıyor.

Konumuza bağlarsak, başkalarına program yazma hastalığının bir nedeni de örgütü, örgütlülüğü hafife almak değil mi? "Orada CHP var, ayrıca örgütlenmeye gerek yok, dışardan akıl veririz" çıkmıyor mu biraz da iş.

CHP'den umudu olan, kendini bu partiye bağlı gören milyonlarca emekçi için yapılabilecek olan, ne işi gücü bırakıp CHP'ye taarruz etmek, ne de CHP'ye akıl vererek "kaleyi tepeden fethetmek."

"Ortalık hareketlendiğinde halk hareketine karışır, durulduğunda CHP'ye akıl veririz" demeyeceksek, kendi programımızla, kendi örgütlülüğümüzü büyüteceğiz.

Sonrası belli... Hareket olacaksa bizim gücümüz bunun için vazgeçilmez olacak.

Kafalar karıştığında akıl arayan, örgütlü aklın çektiği bayrağa bakacak.

ÇAYKUR: Fail de meçhul durum da

Katar ülkeyi satın alıyor

Erdoğan'ın, özellikle de son 8 yıldır Katar'la çok yoğun ve sistematik ilişkileri var. Sık sık Katar'a gidiyor, Katar yöneticileri sık sık Türkiye'ye geliyor. Bazı ziyaretler bir iki saatte sonlanıyor. Ne geliş sebepleri belli, ne gidiş sebepleri. Şurası kuşku götürmez; Katar ile Erdoğan arasında ilişki sistematik ve sürekli.

■ **GÖKÇE GİRESUNLU**

Trabzonspor'un yeni Akyazı Stadi'nin açılışı, Cumhurbaşkanı Tayyip Erdoğan tarafından törenle yapıldı. Açılışa Katar Emiri Şeyh Temim bin Hamad El Sani de katıldı. Şeyh'in fotoğrafı Tayyip Erdoğan'ın fotoğrafının hemen yanındaydı. Peki neden Katar Emiri, bir başka ülkenin devlet adamı değil? Bu sorunun yanıtı, Katar'ın Trabzon ve Trabzonspor'a yönelik planları, hükümetin ülkeyi Katar'a pazarlama çalışmalarıyla ilgili.

İlk pazarlama Trabzonspor ile ilgili. Trabzonspor, QNB (Katar Ulusal Bankası) ile 3 yılda 7,5 milyon dolara sponsorluk anlaşması yaptı. Açılışın ardından Tayyip Erdoğan konuğunu helikoptere bindirip gezdirdi. İddia o ki havadan bazı yerler gösterildi zengin konuğa. İddialar havada uçuşuyor. Trabzon'a yönelik Katar kaynaklı iddialardan biri, Trabzon Havalimanı ve Trabzonspor Mehmet Ali Yılmaz Tesislerinin Katarlı büyük bir firmaya devri. Katar'ın bunun karşılığında Trabzonspor'a çok yüklü bir para ödeyeceği, denizde bir havalimanı inşa ettireceği, mevcut havalimanının yerini de bir Arap kenti olarak planlayacağı yolunda. Trabzon yaylalarının Katarlı girişimcilere açılması da sıkça dillendirilen bir iddia.

Ama Katar'ın ilgisi Trabzon'la sınırlı değil. Katar şeyhleri kendilerine ne gös-

terilirse satın alıyor. Marmaris'te Munamar Otel onların. Kontes Beach Otel'i beğendiler, aldılar. Boğaz'daki Erbilgin Yalısı, Digitürk, Boyner'in yüzde 30,7 hissesi, Anadolu Endüstri Holding hisselerinin yüzde 71'i, Finansbank, Alternatifbank, BMC'nin yarısı onlara gitti.

İddialara göre Star grubunun sahibi Ferit Şahenk de, uzun görüşmeler sonunda Katarlı beIN'le kanalların satışı konusunda anlaşta. Anlaşmaya göre Star TV, NTV, NTV Spor, Kral TV, Kral Pop, Euro Star, NTV Avrupa'nın yeni sahibi oluyor. Son dedikodu ÇAYKUR'un hisselerinin de Katarlılara satıldığı. AKP yağlı bir müşteri buldu Katar'da. İhtiyaç duydukça elindekileri elinden çıkarıyor. İddialara göre ekonomik kriz belirtilerine rağmen ülkeye sıcak para akışının durmamasının sırrı da bu.

ERDOĞAN KATAR'SIZ YAPAMIYOR

Erdoğan'ın, bilhassa da son 8 yıldır Katar'la çok yoğun ve sistematik ilişkileri var. Sık sık Katar'a gidiyor, Katar yöneticileri sık sık Türkiye'ye geliyor. Bazı ziyaretler bir iki saatte sonlanıyor. Ne geliş sebepleri belli, ne gidiş sebepleri. Şurası kuşku götürmez; Katar ile Erdoğan arasında ilişki sistematik ve sürekli.

Türkiye'den Katar'a en önemli satışlar 2015 yılında

oldu. Digitürk, Finansbank, ABank, Boyner satışları bu yılda. İstanbul'daki İstinye Bayırı'nın ismi Katar Bayırı olarak değiştirildi. Boğaziçi'nin en güzel yalılarını Katarlılar aldı. Soru şu: Bir ülke mal varlığının hep aynı ülkeye satılmasına nasıl izin veriyor, neden göz yumuyor?

Bir cevap şu olabilir: Erdoğan artık sıkça başvurduğu seçimleri alabilmek için ülkeye sıcak para akışını sürekli kılmak zorunda. Bunun için de başvuracağı kaynaklar giderek daralıyor. Yani 2001 Krizinin ardından başlayan yükselişin meyvesini yeme dönemi kapandı. Dolayısıyla Erdoğan içerde ihtiyacı olan bu parayı başta Katar olmak üzere, Sünni Müslüman ülkelerden alıyor. Satışlar bunun yöntemlerinden biri. İddia o ki, arada büyük miktarda "kayıt dışı" para girişleri de oluyor. Katar'dan uçuş olmayan Anadolu'daki bazı il havalimanlarında görülen Katar uçakları buna kanıt olarak gösteriliyor.

QNB HACK'LENİNCE

2016 yılında Katar'ın devlet destekli en büyük bankası Katar Ulusal Bankası'nın (QNB - Türkiye'de Finansbank'ın hisselerini satın

olarak sahibi oldu) verileri "hack"landı. Korsanlar, verileri İnternet'te yayımladı. Verilerde, Türkiye'yi çok yakından ilgilendiren dosyalar ortaya çıktı. Liste, El Cezire TV'nin çalışanlarına ait dosyalarla açılıyor. Ardından Recep Tayyip Erdoğan'ın çok yakın ilişkisinin olduğu Yusuf El Karadavi ve ailesine ilişkin bilgilerin olduğu dosya göze çarpıyor. Karadavi Katar vatandaşı ama Mısır'da etkin. Mısır'ın Humeynisi olarak anılan Karadavi İhvan ile AKP arasındaki en önemli bağlardan biri. Dosyalardaki isimler arasında Başbakan Yardımcısı ve Türkiye Kalkınma Bakanı olan AKP milletvekili Cevdet Yılmaz ve AKP milletvekili Mehmet Çerçi, Türk İşbirliği ve Kalkınma Ajansı (TİKA) Başkanı Musa Kulaklıkaya'nın adları dikkat çekiyor.

Olayla ilgili bilgiler kamuoyuna yansınca bazı kaynaklar QNB'yi "hack"leyenlerin Ruslar olduğunu ve asıl amacın Erdoğan ile Katar arasındaki para trafiği olduğunu iddia etmişti.

Bu arada Katar'ın muktedirleri de dışarıdan görüldüğü kadar rahat değil. Katar'ın yönetici monarşisinin içerisinde büyük bir kavga acımasız

yöntemlerle sürüyor. İddiaya göre, yine bir "saray darbesi" ile devrilen eski Katar Emiri Hamad bin Halife, oğlu Abdullah bin Hamad el-Thani ile birlikte, diğer oğlu ve Katar'ın şu andaki emiri Tamim bin Hamad'a karşı darbe planlıyor. Tamim'in, babasının ve kardeşinin kendisine karşı orduyu da içine alan bir darbe girişiminde olduğundan şüphelendiği kaydediliyor. Darbe sonucunda, Hamad'ın diğer oğlu Abdullah'ı Katar Emiri ilan etmeyi istediği söyleniyor. Hamad'ın, Batı'daki bazı gazetelere para karşılığında oğlu Tamim'in "teröre verdiği destek" hakkında belgeler ver-

diği de gelen bilgiler arasında. Hamad bin Halife de, 2013 yılında bir "saray darbesi" ile devrilmiş ve yerine oğlu Tamim gelmişti.

ÇAYKUR SATILDI MI, SATILMADI MI?

Varlık Fonu'na devredilen ÇAYKUR'un Katarlılara satıldığı iddiası işte böyle bir geçmi-şin üzerine geldi. Eski MHP milletvekili Lütfü Türkkan, ÇAYKUR'un Katarlılara satıldığını iddia etti. İddia üzerine ÇAYKUR Genel Müdürlüğü, konuyla ilgili yazılı açıklama yaparak, iddiayı yalanladı. Bu açıklama tartışmanın önünü alamayınca devreye Varlık Fonu Yöneticisi Yiğit Bulut girdi. Bulut çok kızgındı, "Bütün iddialar yalan olup, cahilce gündeme getirilen iddialarını ispatlayamayanlar şeref yok-sunu, devlet-millet düşmanlarıdır" dedi.

Bunlar tartışmayı sona erdirmiş değil. CHP Trabzon Milletvekili Haluk Pekşen'e göre, ÇAYKUR'un yüzde 70 hissesi Katar'dan alınan borca karşılık teminat olarak gösterildi. Pekşen, "Varlık Fonu içerisine konulan ve esasında özelleştirme kapsamında olan şirketler, TBMM denetimi dışına çıkarılmasının yanı sıra Özelleştirme İdaresinden alınarak Varlık Fonu'na devredilmesi sonucunda yeni bir borçlanma süreci başlatılmıştır. Son günlerde çeşitli medya organlarına yansıyan Katarlılardan alınan 650 milyon dolar borç karşılığında ÇAYKUR'un yüzde 70 hissesinin teminat olarak gösterildiğine yönelik haberler de bu vahim tabloyu doğrular niteliktedir" dedi.

Ohal kapsamında çıkarılan 9756 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile başta ÇAYKUR olmak üzere Ziraat Bankası,

BOTAŞ, TPAO, PTT, BİST, TÜRKİSAT, Türk Telekom'un Hazineye ait yüzde 6,68'lik kısmı ve Eti Maden gibi kamu-nun pek çok önemli kuruluşu Varlık Fonu'na devredilmiş ve bu devirle birlikte TBMM'nin bu kuruluşlar üzerindeki denetleme yetkisi tamamen ortadan kaldırılmıştı. Böylelikle bu kuruluşlar üzerinde Varlık Fonu yönetimi eliyle hükümetin yapacağı bütün işlemlerin tam bir keyfilik içinde yapılabilmesinin önü açıldı.

Pekşen'in açıklamasına göre, devletin en önemli kamusal mal varlıkları ve özellikle gayrimenkullerinin ipotek gösterme usulü üzerinden yürütülen bu borçlanma biçimi, Türkiye'nin egemenlik haklarını tehdit edebilecek boyutlarda. Durumun vahametini gösteren asıl açıklama ise Ekonomi Bakanı Nihat Zeybekci'den geldi. Bakan Zeybekci "Söylenildiği gibi bir ortaklık veya satış planı yok" dedi. Zeybekci, Varlık Fonu bünyesindeki ÇAYKUR hisselerinin alınan krediye karşılık rehin verilmesine ilişkin ise "ÇAYKUR'da bildiğim kadarıyla rehin durumu yok" şeklinde konuştu.

ÇAYKUR'UN BAŞINA GELENLERİ KİMSE BİLMİYOR

ÇAYKUR satıldı mı, yoksa teminat olarak gösterilip borç mu alındı? Ya biri ya diğeri. Başka ne olabilir? Varlık Fonu'nun kuruluş amacı ne, borçlanma değil mi? Sırf Yiğit Bulut'un yönetimine verildi diye bir sürü şirket durup

dururken kâr edecek değil ya! Sadece bunlar değil, Savunma Sanayi Destekleme Fonu'nun 3 milyar lirası, 3 ay boyunca Fon'un kullanımına açıldı. Peki, bu para ile ne yapıldı? Bilen yok!

Ekonomi Bakanı bile ne olduğunu, ne yapıldığını bilmiyor. Türkiye'nin mal varlığını kafalarına göre yönetiyorlar. Ne hesap veren var, ne hesap soran. Şurası açık; Varlık Fonu, TBMM denetimi dışına çıkarılması sonucunda yeni bir borçlanma süreci başlatıldı. Ne kadar borç alındı, karşılığında ne verildi ancak Varlık Fonu yöneticileri zahmet edip açıklama yaparsa öğrenebilirsiniz.

Zaten birkaç aklı evvel dışında ÇAYKUR satılmış, Halk Bankası tutulmuş kimsenin umurunda değil. Satıştan en çok rahatsız olacağı umulan Rize "evet"te rekortmen illerimizin başında. Alan razı, satan razı!

Belli ki Katarlılarda para çok, AKP'nin iktidarda tutunmak için o paraya ihtiyacı var. Şu soru ise bütün bunlardan daha korkunç bir şüpheyi ifade ediyor: Ülkeyi topyekûn satsalar "Rize" yine alkışlar mı? ■

Katar Emiri Şeyh Temim bin Hamad El Sani

KATAR VE İHVAN

Tayyip Erdoğan ve AKP'nin sistematik ilişki içinde olduğu Katar, Mısır İhvan'ının (Kardeşler) da en büyük destekçisi. Katar, Suudi Arabistan ve Birleşik Arap Emirlikleri'nin tersine Arap dünyasında Müslüman Kardeşler formundaki yeni İslami iktidarları da el altından destekliyor ve finanse ediyor. Bu desteğin en önemli göstergelerinden biri Katar'ın ülkenin en başarılı kâr amaçlı olmayan kurumu el-Cezire'yi Müslüman Kardeşler'in emrine vermesi. Kanal, "tarafsızlığı" nedeniyle İhvan tarafından defalarca övgüye layık görüldü. Katar açısından AKP de İhvan'ın Türkiye'deki karşılığı. Küçük, önemsiz ama paralı bir Körfez ülkesi, Ortadoğu'yu işte böyle şekillendiriyor. Emperyalist merkezlerin de, ülkemiz sermaye sınıfının da bu duruma şimdilik seyirci kalması, bu küçük ülkenin arkasında nasıl bir büyükler ligi var sorusunu sorduruyor.

16 Nisan'da yarattıkları çamurlu zeminde boğuluyorlar

AKP için gitmek de zor kalmak da...

Ekonomisi sallantılı, ABD ve AB ülkeleri karşısında boynu bükük, Ortadoğu bataklığına boylu boyunca uzanmış, uluslararası alanda tecrit edilmiş bir ülke artık Türkiye. AKP "Başkanlık yarışı"nı işte böylesine acıklı bir durumda kazandı. Seçimleri gözetlesin diye davet ettikleri AGİT'in her demeci ile biraz daha köşeye sıkışıyorlar. Öyle ki savaş koşullarındaki Suriye'deki seçimler bile bu kadar tartışılmamıştı.

■ ORHAN GÖKDEMİR

Referandum ite kaka geçildi. Kağıt üzerinde her şey bitmiş görünüyor ama AKP de reisi de derin bir meşruiyet krizi ile karşı karşıya. Ayaklarının altındaki zemin kaygan. O zeminin üzerindeki iktidar yalpalayıp duruyor. Gölgesinden korkan bir tek adam rejimi imal ettiler az zamanda. Hoş, hangi tek adam rejimi gölgesinden korkmaz ki?

Ama referandumdan sonra AKP'nin yaydığı koku, korkunun felç edici etkisine işaret ediyor. 23 Nisan'da bakanlarının birinin koltuğuna oturan ve bakanın hoşlanmadığı laflar

eden çocuğun öğretmenine soruşturma açtılar örneğin. Reislerinin koltuğuna oturan çocuğa yöneltilen soruyu ise alelacele yine reisleri yanıtladı. Çocuk bu, ne der ne demez?

Referandumun sığağında koştura koştura OHAL'i uzatmaları da bu ruh halinin tezahürüydü zaten. OHAL'le yarattıkları tekinsiz iklimi sürekli beslemek zorundalar şimdi. Cem Küçük, Ömer Turan gibi ak-tetikçiler bu beslemeyi o kadar ileri götürdü ki ölçünün kaçmakta olduğunu gören başka yandaşlar müdahale etmek zorunda kaldı. Bu nedenle başlayan utanç verici bir tartışma halen sürüyor.

Dönemin tuhafıklarından biri de darbeden sonra en ağır darbeleri yemiş olan Yargı'da

yaşanıyor. Kurumda yaşanan büyük tasfiye ile ortaya çıkan açığı kapatmak neredeyse imkansız. Tuhaf iddianameler dolaşiyor ortalıkta. Yargı kararlarının çoğu Allahlık. Yüksek yargı fiilen yürütmenin eki haline dönüşmüş durumda. Her sokakta bir adli ve idari hâkimlik kursu var. Öyle ki, sürücü ehliyeti almak hâkim olmaktan daha zor.

AKP'nin ülkeyi sürüklediği iklimin yarattığı çamurlu zeminin yansımaları bunlar. Nereye dönsen bataklık, nereye baksak çürümüşlük. 1 Kasım'da, 16 Nisan'da sandıktan kuş çıkartan sahte zaferlerin AKP'yi sürüklediği yer desek de uyar. "Milli irade" diye diye geldiler, artık halka rağmen iktidarı tutmaya çalışan orga-

YA BU FURKANCILARIN GÜNAHI NEYDİ?

Adı var kendi yok Furkan Vakfının "kutlu doğum" açıklamasına TOMALI, gazlı müdahale geldi. Çoluk çocuktan oluşan bir topluluğu çok şiddetli bir biçimde dağıttı polis. Dört kişi yaralandı, 50 kişi gözaltına alındı. Tamam, referandumda "hayır" diyeceklerini açıklamışlardı. Ama kaç üyesi olabilir ki bu küçük vakfın. Hayır deme ihtimali olan 200 kişiye bile tahammülü yok artık sistemin. Üstelik bu şiddeti yönettikleri kişiler Müslüman! Vakfın Başkanı Alparslan Kuytul başkanlığa "laik ve demokratik sistemin devam edeceği" düşüncesiyle karşı. "Sonuçta gene

demokrat ve laik bir sistem devam edecek. Geri kalan önemli değil ki. Yine Allah'ın dediği olmayacak..." diyor örneğin. İtiraz gerekçesi bu kadar gerçek üstü.

Furkancılara yöneltilen şiddet de gösteriyor ki İslamcı muhafazakârların iktidarı Müslümanların boynunu çoktan aştı. Aynı mescitte yan yana secdeye varanlar devletin karanlık dehlizlerinde birbirlerine tecavüze yelteniyor şimdi. Birbirlerine darbe yapmaya kalktılar, darbeye eksik teşebbüste bulunanlar diğerleri tarafından teröristlikle suçlanıyor. Vaziyet o kadar karanlık.

7 Haziran'da ortaya çıkan sonuç şiddetle önlendi ve 1 Kasım'a çıkıldı. Yerli ve emperyalist sermayenin gösterdiği tepkiler, göstermelik kaldı. 16 Nisan referandumunda ise artık çok daha keskin ve açık hale gelmiş halk tepkisinin üzerinden YSK çizmesiyle geçtiler. Dincinin dinciye yapmaya kalkıştığı darbe, halkın ne istediğinden daha önemli, daha önde. Yani halkın vaziyete el koymasına kadar bu denklemden bir çıkış yok. Bu ağır ve derin krizden çıkmanın tek yolu ise halkın ve sınıfın gelip krize el koyması. Tek yol kaldı ülkenin önünde; yeni bir örgütlenmeyi başarmak!

İRTİCA GERİ GELDİ!

"Geleceğin komutanı" olma koşulları açıklandı

Darbe girişiminden sonra hallaç pamuğu gibi attıkları harp okullarında da tuhaf şeyler oluyor bu arada. 15 Temmuz darbe girişimi sonrası mezun vermeyen ve ara sınıflardaki öğrencileri de ihraç edilen askeri okullar yeniden öğrenci başvurusu almaya başladı. Başvuru koşulları arasında "irticai faaliyette bulunmamış olmak" da yer aldı. Başvuru kılavuzunda yer alan ifadeye göre adayların, "Tutum ve davranışları ile yasa dışı, siyasi, yıkıcı, irticai, bölücü ideolojik görüşleri benimsememiş, bu gibi faaliyetlerde bulunmamış veya bu gibi faaliyetlere karışmamış olması" gerekiyor. Halbuki "irticai faaliyete katılmamış olmak" şartı AKP tarafından fiilen işlemez hale getirilmişti. Hem böyle bir sistemde "irtica" ne ola ki?

Harp Akademisi'nin yerine kurulan ve başına da "general" rütbesiyle badem bıyık bir TV ünlüsü atanan "Milli Savunma Üniversitesi" yayımladığı reklamlarla "geleceğin komutanlarını" arıyor bu arada. Milli Savunma Bakanı Fikri Işık'ın da sosyal medya hesabından paylaştığı reklamda "Geleceğin komutanı sen ol" sloganı öne çıkarıldı. Işık, reklamı paylaşırken "Milli Savunma Üniversitesine katıl, geleceğin Komutanı olma fırsatını kaçıрма..." mesajını paylaştı. Fethullah Gülen döneminde "geleceğin komutanları olsunlar diye" orduya yerleştirilen komutanlar ise içeride çilelerini dolduruyor. AKP'nin yarattığı tepetaklak âlemin cilveleri bunlar.

nize bir çeteye dönüştüler.

AKP İKTİDARI GELDİĞİ NOKTAYA DÖNDÜ

AKP'nin yarattığı çamurlu zeminin son ürünlerinden biri de Avrupa Birliği'nden ve AB üzerinden gelen şiddetli tepkiler. Avrupa Konseyi Parlamenterler Meclisi'nin Türkiye ile ilgili hafta başında aldığı karar ise ilişkilerin AKP öncesi döneme dönmesi anlamına geliyor. AKPM Genel Kurulunda "Türkiye'de Demokratik Kurumların İşleyişi" konulu oturumda, Türkiye ile ilgili son dönemde ortaya atılan iddialar değerlendirildi, Türkiye'nin 2004'te çıktığı denetim sürecine yeniden sokulmasıyla ilgili tasarı oylandı. AKPM, 45'e karşı 113 oyla Türki-

ye'yi siyasi denetim altına alma kararı aldı. Türkiye'de özellikle 15 Temmuz darbe girişiminden sonra ilan edilen OHAL uygulaması bünyesinde alınan karar ve uygulamaların eleştirildiği AKPM raporunda, demokratik kurumların işleyişinin bozulduğu belirtildi.

Raporun görüşülmesinden sonra oylanan karar tasarısında ise Türkiye'ye 35 maddeden oluşan tavsiyelerde bulunuyor ve AKPM ile Türkiye arasındaki iş birliğinin devam etmesi için bu tavsiyelerin yerine getirilmesi gerektiği ifade ediliyor.

Türkiye'nin 1949 yılında kurucu üye olarak dahil olduğu AKPM'de 1990'lı yıllarda oluşturulan "denetim süreci" üye ülkelerde demokrasi,

insan hakları ve hukukun üstünlüğü gibi Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin (AİHS) temel değerlerini tesis etmeyi amaçlıyor ve uygulanmasını denetliyor. 1996'da bu süreç dahil edilen Türkiye, yapılan yapısal değişiklikler ve düzenlemeler sonrası 2004'te süreçten çıkarılarak "denetim sonrası izleme sürecine" dahil edilmişti.

Ekonomisi sallantılı, ABD ve AB ülkeleri karşısında boynu bükük, Ortadoğu bataklığına boylu boyunca uzanmış, uluslararası alanda tecrit edilmiş bir ülke artık Türkiye. AKP, "Başkanlık yarışı"nı işte böylesine acıklı bir durumda kazandı. Seçimleri gözetlesin diye davet ettikleri AGİT'in her demeci ile biraz daha kö-

şeye sıkışıyorlar. Öyle ki, savaş koşullarındaki Suriye'deki seçimler bile bu kadar tartışılmamıştı.

7 Haziran'da ortaya çıkan sonuç şiddetle önlendi ve 1 Kasım'a çıkıldı. Yerli ve emperyalist sermayenin gösterdiği tepkiler, göstermelik kaldı. 16 Nisan referandumunda ise artık çok daha keskin ve açık hale gelmiş halk tepkisinin üzerinden YSK çizmesiyle geçtiler.

Dincinin dinciye yapmaya kalkıştığı darbe, halkın ne istediğinden daha önemli, daha önde. Yani halkın vaziyete el koymasına kadar bu denklemden bir çıkış yok.

Bu ağır ve derin krizden çıkmanın tek yolu ise halkın ve sınıfın gelip krize el koyması. Tek yol kaldı ülkenin önünde; yeni bir örgütlenmeyi başarmak! ■

Düzen partilerine boyun eğmeyen sorular!

Zorbanın bastonu oldunuz farkında mısınız?

ENVER
AYSEVER'LE

BOYUN
EGMEYEN
SORULAR

Şaşırtıcı biçimde; sezgisi ve duyarlılığı ile halk hayır-lı işe sahip çıktı. Sinmedi ve moral üstünlüğünü hâlâ ısrarla elinde tutmakta. Dayatılan yenilgiyi kabul etmedi, üstüne giydirilen deli gömleğini parçaladı ve direniş göstermeye başladı. Acaba düzen partileri bunu doğru okudu mu? Kimisinin kişisel çıkarları, çoğunun eski alışkanlıkları nedeniyle oluşan tabloda aynı tas aynı hamam sürmekte düzen. Ben de bu hafta, ısrarla ve net bir içerikle yine sormaya devam edeceğim...

doğru okudu mu? Kimisinin kişisel çıkarları, çoğunun eski alışkanlıkları nedeniyle oluşan tabloda aynı tas aynı hamam sürmekte düzen. Ben de bu hafta, ısrarla ve net bir içerikle yine sormaya devam edeceğim... Buyurun size bir düzenin fotoğrafı için kılavuz sorular!

1 Toplum hayır-lı bir iş yapmış ve sorumluluğunu yerine getirmişken, insanlar bunca baskıya karşın sandıklara gitmiş ve oyuna sahip çıkmışken, nasıl oluyor da siz düzen partilerinin temsilcileri evinize rahatça gidip, akşam huzurlu uyku uyuyabiliyorsunuz?

2 Hayır oyunun peşine düşen, ses vererek toplumsal bir zemin yaratmaya çalışan insanlar tutuklanırken, sabaha karşı evleri basılıp suçlu gibi gösterilirken, siz, düzen partisi temsilcileri, nasıl olup da günlük yaşam olağan biçimde akıyormuş gibi davranıyorsunuz?

3 Toplum hayır-lı bir iş yapmanın bilinci ve sevinciyle bu durumu gölgelemeye çalışanlara sert ve net tepki verirken; şirketleri boykot edip, kendiliğinden örgütlenerek sorumluluk alırken, siz düzen partilerinin temsilcileri, akan bu suyun önüne set çekmekten utanmıyor musunuz?

4 Toplum elinde olan sınırlı imkanlarla direniş gerçekleştirirken, varlığını ortaya koymaya, haklarını savunmaya çaba harcar-

Z aman hızlı akıyor, o kadar çok uyarıcı var ki olaylar karşısında nasıl tutum takınacağını belirlemede güçlük çekiyor kitleler. İnsanı bu kalabalık hallerden koruyansa düşünsel varlığı, ideolojik birikimidir. Eğer bir kez tartı bozulursa, bir daha sağlıklı ölçü koymak mümkün olmaz. Böyle dönemlerde takınılan tutumlar, alınan tavır ve toplumla kurulan ilişki belirleyici olur. O halde kandırılanlardan olmamak, olan biteni yerine oturtabilmek için, bencilikten uzak ve sağduyu ile tahlil yapmak gerekir. Esas soru: "Düzen içi partilerin böyle bir terazisi var mıdır?"

"Liberal ekonominin, demokrasinin bile doğru dürüst işlemediği bir süreçte, acaba sahici bir siyasal tepki verme olanağı var mıdır" sorunu üstüne uzun yazmak gerek. Lakin güncel siyasal olaylar, acil tepki vermeyi ve tutum takınmayı gerektiriyor. Şaşırtıcı biçimde; sezgisi ve duyarlılığı ile halk hayır-lı işe sahip çıktı. Sinmedi ve moral üstünlüğünü hâlâ ısrarla elinde tutmakta. Dayatılan yenilgiyi kabul etmedi, üstüne giydirilen deli gömleğini parçaladı ve direniş göstermeye başladı. Acaba düzen partileri bunu

EL SIKIŞTILAR

Anayasa Mahkemesi (AYM) yıldönümü törenine katılan Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan ana muhalefet lideri Kemal Kılıçdaroğlu ile tokalaştı...

ken; siz, düzen partilerinin temsilcileri, siyasal İslamcılarla gülümseyen fotoğraflar vermekten rahatsız olmuyor musunuz?

5 Bunca acı deneyime karşın her süreçte kolay kandırılan bu iktidardan, üstelik OHAL koşullarında, hâlâ demokrasi ve insan hakları konusunda adım atmasını isteyen, siz, düzen partilerinin temsilcileri bir tür grev kırcılık yapmıyor musunuz?

6 Bugün hayır oyunun namusunu koruyamayan; insanları yalnız ve çaresiz bırakan, siz, düzen partilerinin temsilcileri, yarın sandıktan umut kesilirse ve insanlar oy vermeye gitmezse, bunun sorumlusu olacağınız farkında değil misiniz?

7 Bir görevi, hayır-lı bir işi yerine getirmiş insanların elinden umudunu alarak, siyasal İslamcılar-

Bir görevi, hayır-lı bir işi yerine getirmiş insanların ellerinden umutlarını alarak, siyasal İslamcıların başkanlık projesine sahip çıktığınızın ve otoriterliğe giden yolun taşlarını döşediğinizin farkında mısınız, siz, düzen partilerinin temsilcileri? Artık siz de bu sürecin ortağı oldunuz ve toplum gözünde AKP ile aynı konumdasınız, görmekte misiniz?

rın başkanlık projesine sahip çıktığınızın ve otoriterliğe giden yolun taşlarını döşediğinizin farkında mısınız, siz, düzen partilerinin temsilcileri? Artık siz de bu sürecin ortağı oldunuz ve toplum gözünde AKP ile aynı konumdasınız, görmekte misiniz?

8 Bugün hayır-lı yapılan bir işe sahip çıkmayarak, geçmişten bugüne dek yapılan tüm hukuksuz uygulamaların ortağı olduğunuzun farkında mısınız; siz, düzen partilerinin temsilcileri? Bundan böyle şikayet etmeye, sızlanmaya hakkınız olmadığını görüyor musunuz?

9 Siz, düzen partilerinin temsilcileri, görevinizi yerine getirmeyerek kendi tabanınıza ihanet ettiğinizin ve içinde bulunduğunuz meclisin hakkını koruyamadığınızın farkında mısınız? Yarın oturduğunuz koltukların da tartışmalı hale geleceğini ve haksızlığa siz uğradığınız zaman sizi işitecek kimse bulamayacağınızın farkında mısınız?

10 Siyasetçinin söyledikleri kadar, sustuklarından da sorumlu olduğunu bilir misiniz? Tarihin böyle önemli zamanlarda yazıldığını anlar mısınız? Milyonlarca insanın

şu anda gözünün üzerinizde olduğunu ve sizi suç ortağı saydığını hissediyor musunuz? Kişisel kariyerinizden, günlük çıkarlarınızdan daha önemli bir ideolojiniz olmadığı için, halkın size güven duymadığının ayırında mısınız, siz, düzen partilerinin temsilcileri?

11 İşlevini yitirmiş bir meclisin üyesi olmaksızın, halkın yanında olmayı düşünüyor musunuz? Halkın haykırışı sizin bulunduğunuz o sağır odalardan işitilmemekte midir? Yoksa geçici bellek kaybı mı yaşamaktasınız? Bir daha oy istemek için nasıl sokağa çıkacaksınız, siz, düzen partilerinin temsilcileri?

12 Bugünden sonra, artık yeni bir siyasal seçenek arayacak olan halkın, siz, düzen partisi temsilcilerine olan "sandık mahkûmiyetlerinin" de hükümsüz kalabileceğinin farkında mısınız? İşçinin alın terini savunan, aydınlıktan, bilimden, hukuktan yana olan milyonların, siz, düzen partisi temsilcilerine ve patronlara boyun eğmediğini gördünüz ve kavradınız mı acaba?

KILIÇDAROĞLU HASRET GİDERDİ Anayasa Mahkemesi (AYM) yıldönümü töreninde Başbakan Binali Yıldırım'la bir araya gelen CHP lideri Kemal Kılıçdaroğlu'nun bol gülüşmeli ve samimi pozları çevredekiler tarafından hasret giderdiler olarak yorumlandı.

İktidar 11 vekili tutuklayıp, 83 belediyeye el koyarak büyük bir 'parti' yarattı

Kayyum Partisi'nin önlenemez yükselişi

Tutuklanan, saliverilen, gözaltına alınan HDP milletvekillerinin akıbetini izlemek neredeyse imkânsız. Baş döndürücü bir hızla yapılıyor bu uygulamalar. Haberi hazırladığımız saatlerde tutuklu vekillerden birinin saliverildiği duyuruldu örneğin. Son verilere göre 11 milletvekili, 10'u il, 64'ü ilçe ve 9'u belde belediyesi olmak üzere 83 belediyesi olan koca bir partiden söz ediyoruz.

Aslında "Kayyum Partisi"ne giden yol OHAL ilanı ile değil, 2016 yılı Mayıs'ında dokunulmazlıkların kaldırılması ile açıldı. Bunun HDP'li vekillerin tutuklanması ile sonuçlanacağını herkes biliyordu ve bu girişimin

7 Haziran 2015 seçimlerinden sonra yolu açılan şiddet dalgasının bir uzantısı olduğu da belliydi. Dokunulmazlıklar kaldırılır kaldırılmaz HDP Milletvekilleri bir bir tutuklanmaya başladı. Arada salınanlar olmasa tutuklanan vekiller çoktan mecliste gurup kuracak sayıya ulaşmış olurdu.

Olağanüstü Hal uyarınca birbiri ardına el konulan belediyelerde ise durum daha vahim. Son bir yılda Demokratik Bölgeler Partili (DBP) 69 belediye eş başkanı tutuklandı, 50 belediyeye kayyum atandı, 3 binin üzerinde parti yöneticisi içeride gün sayıyor.

Kayyuma devredilen belediyelerden sonuncusu Diyarbakır'ın Eğil İlçe Belediyesi. Belediye Başkanı Petek Elyesa Çobanoğlu, hakkında yürütülen soruşturma çerçevesinde görevden alındı. Çobanoğlu'nun

yerine İlçe Kaymakamı Kürşad Atak kayyum olarak atandı. Bu atama ile birlikte kayyum atanmış DBP'li belediye sayısı 83'e yükseldi. 83 belediyenin 10'u il, 64'ü ilçe ve 9'u belde belediyesi.

TUTUKLU VEKİLLER GURUP KURMAYA ADAY

Tutuklanan, saliverilen, gözaltına alınan HDP milletvekillerinin akıbetini izlemek neredeyse imkânsız. Baş döndürücü bir hızla yapılıyor bu uygulamalar. Haberi hazırladığımız saatlerde tutuklu vekillerden birinin saliverildiği duyuruldu örneğin. Haber yayınlandığı saatlerde yeniden tutuklanabile-

ceğinden bu konuda kesin yargı belirtmek çok riskli bir iş.

HDP'nin verilerine göre tutuklu 12 milletvekilinin adları şöyle:

Selahattin Demirtaş, Figen Yüksekdağ, Ayhan Bilgen, Çağlar Demirel, İdris Baluken, Besime Konca, Selma Irmak, Gülser Yıldırım, Abdullah Zeydan, Nihat Akdoğan, Ferhat Encü, Burcu Çelik. Haberi hazırladığımız saatlerde Nihat Akdoğan tahliye edildi ve tutuklu vekil sayısı 11'e indi. 4 Kasım 2016'da tutuklanan HDP Diyarbakır Milletvekili Nursel Aydoğan ile 31 Ocak 2017'de tutuklanan HDP Adana Milletvekili Meral Danış Beştaş tahliye edilmişti. Ara ara

BELEDİYE HAPİSTE

- Bitlis Belediye Eşbaşkanı Nevin Daşdemir ve Hüseyin Olan
- Dersim Belediye Eşbaşkanı Mehmet Ali Bul ve Nurhayat Altun
- Diyarbakır Büyükşehir Belediyesi Eşbaşkanı Gülşan Kışanak ve Fırat Anlı
- Hakkâri Belediye Eşbaşkanı Dilek Hatipoğlu ve Nurullah Çiftçi ile Başkanvekili Nazmi Çoşkun
- Siirt Belediye Eşbaşkanı Tuncer Bakırhan
- Van Büyükşehir Belediye Eşbaşkanı Bekir Kaya Bugün hapisteler.

DBP'Lİ 83 BELEDİYİYİ KAYYUM YÖNETİYOR

Kayyum atanan bazı belediyeler şöyle: Batman Belediyesi, Hakkâri Belediyesi, Ağrı Diyadin Belediyesi, Diyarbakır Silvan Belediyesi, Diyarbakır Sur Belediyesi, Erzurum Hınıs Belediyesi, Mardin Nusaybin Belediyesi, Diyarbakır Büyükşehir Belediyesi, Şırnak Belediyesi, Varto Belediyesi, Siirt Belediyesi, Mardin Büyükşehir Belediyesi, Van Büyükşehir Belediyesi, Dersim Belediyesi, Bitlis Belediyesi, Malazgirt Belediyesi, Kızıltepe Belediyesi, Artuklu Belediyesi, Akdeniz Belediyesi, Yüksekova Belediyesi, Halfeti Belediyesi, Hizan Belediyesi, Mutki Belediyesi.

girip çıkanlarla birlikte Kayyum Partisi Meclis'te gurup kuracak sayıya ulaşmış durumda.

Yani 11 milletvekili, 10'u il, 64'ü i ilçe ve 9'u belde belediyesi olmak üzere 83 belediyesi olan koca bir partiden söz ediyoruz.

KAYYUM ATANANLAR AKP'YE ÇALIŞTI

Kayyum atanıp el konulan belediyeler abartısız birer tahkim edilmiş karakol görünümünde. Çoğu merkezi idarenin mülki amirleri eliyle yürütülüyor. Bunun anlamı belediyenin fiilen ortadan kaldırılması ve yerel hizmetlerin merkezi idare eliyle yürütülmeye başlanması. Bu da kayyum atanmış belediye-

lerde AKP etkinliğinin artması anlamına geliyor. 16 Nisan'da yapılan referandumda bu değişimin sonuçları net olarak görüldü. Kayyum atanmış belediyelerin yetki alanında AKP'nin oylarında 1 Kasım 2015 genel seçimlerine göre belirgin bir artış olmuştu. AKP-MHP bloğunun 1 Kasım 2015 seçimlerindeki oy toplamına göre referandumdaki 'Evet' cephesinin değişimine bakıldığında, en çok artış yaşanan iller arasında kayyum atanmış Hakkâri, Şırnak, Ağrı, Mardin, Van, Siirt, Diyarbakır, Batman ve Tunceli yer aldı. Kayyum atanmış illerde ortaya çıkan değişim yukarıdaki tabloda görülebilir.

Kayyum atanıp el konulan belediyeler abartısız birer tahkim edilmiş karakol görünümünde. Çoğu merkezi idarenin mülki amirleri eliyle yürütülüyor. Bunun anlamı açık: Belediye fiilen ortadan kaldırılmakta ve yerel hizmetler merkezi idare eliyle yürütülmekte. Bu da kayyum atanmış belediyelerde, AKP etkinliğinin artması anlamına geliyor.

'EVET' CEPHESİNDE EN ÇOK ARTIŞ YAŞANAN KAYYUM ATANAN İLLER

İl	EVET (%)	HAYIR (%)	1 KASIM 2015 GENEL SEÇİM SONUÇLARI	HDP (%)	AK PARTİ (%)
BATMAN	36,48	63,52	1 KASIM 2015 GENEL SEÇİM SONUÇLARI	68,15	28,38
HAKKÂRİ	32,53	67,47	1 KASIM 2015 GENEL SEÇİM SONUÇLARI	83,71	12,62
D.BAKIR	32,42	67,58	1 KASIM 2015 GENEL SEÇİM SONUÇLARI	72,79	21,37
MARDİN	40,96	59,04	1 KASIM 2015 GENEL SEÇİM SONUÇLARI	68,36	28,52
VAN	42,80	57,20	1 KASIM 2015 GENEL SEÇİM SONUÇLARI	65,53	30,03
AĞRI	43,06	56,94	1 KASIM 2015 GENEL SEÇİM SONUÇLARI	68,14	26,93

BELEDİYELERİ GALİP ENSARIOĞLU YÖNETİYOR

Bölgedeki yaygın kaniya göre Kayyum atanmış belediyeleri AKP Diyarbakır Milletvekili Galip Ensarioğlu yönetiyor. Ensarioğlu, AKP'nin bölgedeki en tanınmış milletvekili.

Geçtiğimiz aylarda kayyum atanmış Kayapınar Belediyesine de Ensarioğlu'nun yeğeni Fethi Ensarioğlu müdür olarak atandı.

Belediyedeki tek "olağan" şey de bundan ibaret aslında. Gerisi şöyle: Belediyeye İşçileri

Bakanlığının talimatıyla kayyum atanmış Kayapınar Kaymakamı Mustafa Kılıç onlarca polis eşliğinde belediye binasına geldi. Belediye binası adeta karakola çevrildi. Etrafında zırhlı araçların bekletildiği belediye binasına giden personel ve yurttaşlar bahçe kapısında kurulan noktadan aranıp kimlik kontrolünden geçirildi. Kılıç'ın belediyede bulunmadığı vakitlerde odayı temizlemeye giden temizlik işçileri özel timlerin nezaretinde temizlik yapılabiliyordu. ■

'İslamcılığın tasfiyesi' konuşulurken sessiz sedasız geçti gitti 'Kutsuz' Doğum Haftası

Kimilerine göre sebep AKP-FETÖ kavgası. "Büyük fotoğrafa bakalım" diyenlere göre ise Washington'un İslamcılığa "buraya kadar" demesi. Ve pek tabii bizim "yalnız iktidar"ın "onu alma beni al" diyerek "İslam düşmanı Trump"a göz kırpması. Sebebi tartışılır ama "İslamcılığın tasfiyesi"nin konuşulduğu günlerde "kutlu doğum"un pek bir "kutsuz" geçtiği tartışılmaz.

■ BARIŞ TERKOĞLU

Türkiye, "dört nala gelip uzak Asya'dan Akdeniz'e bir kısrak başı gibi uzanan" ülke midir? Yoksa Beyaz Saray'da bir daire midir?

İslamcılık, 14 asırlık bir dinin siyasal yorumu mudur? Yoksa Pentagon'da bir oda mıdır?

Tabii "nereden baktığınıza bağlı".

"Kutlu doğum" meselesini belki de bu kez sahiden "idrak ettiğimiz" günlerdeyiz.

İslamcı medya ikiye bölünmüş durumda. Bir kesim İslam'da "kutlu doğum" diye bir vaka olmadığını, bunun "FETÖ icadı" olduğunu ve kutlamaların feshini istiyor. Öbür yan ise "bırak kalsın" diyor.

PEYGAMBERİN DOĞUM GÜNÜ BELLİ DEĞİL

Mısırlı Astronom Mahmut Paşa El - Felekî'ye göre Hz. Muhammed'in doğum tarihi 20 Nisan 571. Hindistanlı Muhammed Hamidullah ise 17 Haziran 569 olarak hesaplıyor. Lawrence I. Conrad da ikisinden de farklı olarak doğum yılının 570 olduğunu iddia ediyor. Halihazırda Sünniler, Rebiulevvel Ayının 11. gününü 12. gününe bağlayan geceyi doğum günü kabul ederken, Şiîler 17. gününü varsayıyor.

Nihayetinde kesin olarak bilinmiyor. Bunda da bir gariplik yok. 14 asır önceki peygamber bir yana, bugün bile iki kuşak ötemizdeki insanlar doğum gününü kesin olarak

söyleyemiyor.

Peygamberin doğum günü, "Mevlid kandili" olarak kutlanıyor. Oysa Ne Hz. Muhammed ne de onu takip eden halifeler döneminde "kandil kutlamaları" vardı. Bu günler daha sonra birer gelenek olarak oluştu. Hatta şunu da söyleyebiliriz. Hiçbir İslam ülkesinde kandil kutlamaları Türkiye'deki gibi abartılı değil. Bizde II. Selim'den sonra yakılan kandiller nedeniyle "Kandil Geceleri" tabirinin yerleştiğini ve o günden bu güne büyüdüğünü öğreniyoruz.

Mevlid Kandili, hicri takvim ile miladi takvim arasındaki 11 günlük farktan ötürü her yıl geriye geliyor ve her yıl miladi takvime göre tarihi değişiyor. İlahiyatçı Cemil Kılıç hatırlattı, 2015 yılında bu nedenle peygamberin doğum günü tam üç kez kutlandı. Hem 2 Ocak 2015 hem de 22 Aralık 2015 Mevlit Kandili, 14 - 20 Nisan 2015 tarihlerinde de "Kutlu Doğum Haftası" olarak tarihe geçti. "Doğum günü kutlamak günahdır" diye fetva veren hocalar bizzat peygamberin doğum günü için kuralı nasıl da çiğniyor.

KOMANDO AYVAZ'IN BULUŞU

Kutlu Doğum Haftası ise Türkiye dışında hiçbir İslam ülkesinde kutlanmıyor. Zira patenti "bizim çocuklar"a ait.

Abdullah Gül'ün Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Yönetim Kuruluna atadığı FETÖ'den tutuklu eski Zaman yazarı Mümtaz'er Türköne bu "buluş"un hikayesini şöyle anlatıyor:

"1989 yılında, doktora tezimi yazmakla meşgul olduğum zamanlardı. Türkiye Diyanet Vakfında Yayın Kurulu üyesi olarak görev yapmaya başlamıştım. Kurul, milliyetçi düşünce geleneğinden gelen toplam altı ilim ve fikir adamından meydana geliyordu. Kurul başkanımız Profesör Süleyman Hayri Bolay'dı. İkinci isim ise üç

yıl önce aramızdan ayrılan Ayvaz Gökdemir'di. Ayvaz Bey, Türk milliyetçiliği yoluna, onun güçlü telkinleri ile adım attığım için hayatımda etkisi fazladır. 'Kutlu Doğum Haftası', işe başlar başlamaz bu kurulun aldığı bir kararla ortaya çıktı. Teklif Süleyman Hayri Bey'den gelmiş, 'Kutlu Doğum' ismini de rahmetli Ayvaz Bey bulmuştu. İlerleyen yıllarda. Kutlu Doğum'u sabitlemeye karar verdik. Miladi takvime göre Nisan ayında bu hafta, Diyanet'in önyak olmasıyla 'Kutlu Doğum Haftası' olarak ilan edildi."

İsim babası Ayvaz Gökdemir'i "komando kampları"ndan hareketle "Komando Ayvaz" olarak biliyoruz. Üç ismin de 12 Eylül sonrası güçlenen muhafazakâr-milliyetçi damar üzerinde yükselmelerinin dışında bir ortak özellikleri daha var: Fethullah Gülen.

Cemaat'in gazetelerinde yazıyorlar, Abant Toplantılarına katılıyorlar, onun lobiciliğine soyunuyorlar.

CUMHURİYET'E KARŞI EYLEM GÜNÜ OLDU

Fethullah Gülen'in 27 Nisan'da doğması bir yana "kutlu doğum" sanki İslamcılık için Cumhuriyet'in kazanımlarına karşı yükseltelen bir sembol oldu.

1989'da darbe bayramı gibi 12 Eylül-17 Ekim aralığı, 1990'da 1 Ekim-7 Ekim, 1991 yılında 20 Eylül-26 Eylül, 1992'de 9 Eylül-15 Eylül, 1993'te 30 Ağustos-5 Eylül, sonraki 14 yıl boyunca yani 2007 yılına kadar 20 Nisan-26 Nisan günleri arasında kutlandı.

23 Nisan çocuk bayramına karşı bir gövde gösterisi oldu. İlkokul çocukları türbana sokuldu. Stadyumlardaki geçitle-

rin yerini ilahi konserleri aldı. Okullar Cumhuriyet şiirleri yerine "kutlu doğum" tabelası altında her türlü etkinliğe açıldı. Kuran şeklinde pasta da kesildi, strafordan yapılan Kabe heykelinin etrafında da dönüldü. Kimi zaman kutlu doğum etkinlikleri 19 Mayıs'a kadar uzadı ve "kutlu doğum ayı"na dönüştü.

Kapı açıldı mı herkes geçiyordu. Türkiye'yi dincileştirme projesini gören geliyordu.

Hizbullah her yıl yüz binlik mitinglerle Kutlu Doğum'u şeriat çağrısına dönüştürürken, alternatifi HDP'nin Ayhan Bilgen'li kutlu doğum toplantıydı.

Cumhuriyet'e karşı dinci dönüşümün kendini "kutlu doğum" gibi cici bir adla, doğum günü gibi masum bir amaçla gizlediği etkinlikler 27 Nisan e-muhtırasına dahi konu oldu.

O yıllarda yapılan ayarla "kutlu doğum" bu kez 14 Nisan-20 Nisan aralığına çekildi.

"Kutlu doğum" öyle kutluymdu ki bu yıl referandum var diyerek ertelendi. E zaten "Evet demek farzdır" demiyorlar mıydı?

KUTSUZ DOĞUM HAFTASI

Hız Muhammed'i doğumu bir yana, belli olan ölüm gününde anmayı sitesinde unutan Diyanet, her yıl "kutlu doğum"la yeni bir oyun oynuyordu.

Ta ki bu yıla kadar.

Kimilerine göre sebep AKP-FETÖ kavgası. "Büyük fotoğrafa bakalım" diyenlere göre ise Washington'un İslamcılığa "buraya kadar" demesi. Ve pek tabii "yalnız iktidar"ın "onu alma beni al" diyerek "İslam düşmanı Trump" a göz kırpması.

Sahi televizyonda birile-

rinin sözleşmiş gibi İslamcılığı "manyak" ilan etmesi ve tasfiye edilecekler listesinin başına yazması tesadüf mü? Ya meczup tetikçilerden önce Soros'un Türkiye şubesi Açık Toplum Enstitüsünün yıllarca başında olan ismin işareti vermesi?

Hadi hepsini geçtik, "Kutlu Doğum"a karşı en büyük savaşı ABD ile "iyi ilişkili" "Işıkcılar"ın Türkiye gazetesinin vermesi?

Milli Eğitim Bakanlığı, 2017 İş Takvimi'nden Kutlu Doğum Haftası etkinliklerini çıkarmıştı. Bu yıl eski yıllara göre "kutlu" doğum dikkat çekici şekilde pek bir "kutsuz" geçti. "Memlekete komünizm lazımsa onu da biz getiririz" diyen Nevzat Tandoğan bugünleri görsen "Memlekete İslamcılık fazla gelirse onu da biz götürürüz" derdi herhalde! ■

Meslek liseleri: Patronlar için milli mesele, öğrenciler için derin sömürü

'Okumayın, gidin çalışın diyorlar'

Meslek liselerine bakışı şöyle özetleyebiliriz: Gereksiz şeyler öğrenip, boşa masraf çıkarmasınlar. Önlerine koyacağımız makineyi kullanmayı bilseler yeter. Meslek liseleri eğitim vermiyor, sadece işe hazırlıyor. Üstelik bu şekilde, patronları da işe aldıkları işçiye işi öğretmek için gerekli masraftan kurtarıyorlar. Öğrenciye yüklenen okul masraflarını da ekleyin. Patronlar ihtiyaç duydukları yetişmiş iş gücünün tüm hazırlık masraflarını devlete ve işçi adayının kendisine yüklüyor.

Meslek liseleri uzun süredir "iş dünyasının" eğitime dönük projelerinin merkezinde duruyor. Projeler

Organize Sanayi Bölgelerine ve üretim sahalarının yakınına kurulan yeni meslek liseleri ile sınırlı değil. Çalışmalar verilen eğitimin niteliğini de baştan aşağıya etkiliyor. Büyük sermaye gruplarının ve siyasetçilerin Türkiye ekonomisinin kurtuluş ümidi ve "altın bilezik" olarak sunduğu meslek liselerindeki durumu, meslek liselilerle konuştuk.

Henüz eğitimleri bitmeden sömürü gerçeği ile tanışan meslek liseliler, eğitim sistemine, staj koşullarına ve mücadeleye ilişkin görüşlerini bizimle paylaştı. Kartal İMKB Mesleki ve

Teknik Anadolu Lisesi'nden Uğur, Sabiha Gökçen Anadolu Kız Meslek Lisesi'nden Reyhan ve Çengelköy Mesleki ve Teknik Anado-

lu Lisesi'nden Ayşe ile gerçekleştirdiğimiz röportajı Boyun Eğme okurlarının ilgisine sunuyoruz.

Öncelikle merhaba. Anadolu liselerinden farklı olarak temel dersler konusunda meslek liselerinin yetersiz olduğu yönünde genel bir yargı var. Bu doğru mu? Eğitim sistemini adaletli buluyor musunuz?

Ayşe: Evet doğru, böyle bir eşitsizlik var. Bir de bu şartlarda Anadolu Lisesi öğrencileri ve kolejli öğrencilerle aynı sınava giriyoruz. Büyük bir eşitsizlik var. Kesinlikle adil bulmuyorum eğitim sistemini.

Uğur: Bu doğru... Üstelik 12. Sınıfta haftanın üç günü staj yapıyoruz. Bir yandan çalışırken diğer yandan sınava hazırlanmak zaten mümkün olmuyor.

Reyhan: Zaten bizim üniversiteye gitmemizi istemiyorlar. Meslek Yüksek Okullarına sınavsız giriş hakkımız 2016 yılında elimizden alındı. Açıkça "Okumayın, gidin çalışın" deniyor.

Lise gençliğinin büyük çoğunluğu açısından düşüncümüzde kültürel-sanatsal faaliyetlere zaman ayırabiliyor musun?

Uğur: Elbette zaman ayıramıyoruz. Özellikle son yıl zorunlu staj zamanımızın büyük kısmını alıyor. Sosyal çevremize dahi zaman ayıramıyoruz. Diğer sınıflarda da bölüm derslerinin ödevleri birçok şeyden uzak bırakıyor bizi.

Reyhan: Sadece on ikinci sınıfta değil, staj kaygımız daha öncesinde başlıyor. On birinci sınıfta staj yeri bulmak gibi bir sorunla karşılaşıyoruz ve bu bizim hayatımızdan çok ciddi zaman alıyor.

Ayşe: Bizim okulumuzda sanat tasarım bölümü olmasına rağmen bu bölümde okuyan arkadaşlarımız bile kültür-sanatla ilgilenecek vakit bulamıyorlar. Bu açıdan meslek liselerinde bir kısırlık söz konusu.

Okul idarecileri kültür-sanat faaliyetlerinde sizi teşvik ediyor mu?

Uğur: Geçen yıl Ensar Vakfı okulumuza gelmek istemişti. Tabii, biz de

dilekçe toplayarak gelmelerini engellemeye çalıştık. Engelledik de. Daha sonra ikna odaları kurup ailelerimizi o odalarda bize karşı doldurmaya çalıştılar. Açıkçası, idarecilerin kültür-sanat etkinliklerinden anladıkları gerici çetelerin okula çağırılması...

Reyhan: Bizim okulumuzda da benzer şekilde gerici etkinlikler yapılıyor. Buna ek olarak öğretmenler kariyer etkinliklerine yönlendiriyor bizi. Kültür-sanat etkinlikleri diye bize sundukları CV doldurmakla gerici seminerlere katılmak arasında tercih yapmak.

'BEDAVAYA ÇALIŞTIĞIMIZ YETMİYORMUŞ GİBİ BORÇLU ÇIKIYORUZ'

Okurken çalışmak meslek liseleri içinde ne kadar yaygın?

Reyhan: Otuz üç kişilik bir sınıfta okuyorum ve ben de dahil olmak üzere on

beş arkadaşım onuncu sınıftan itibaren çalışıyoruz. Okul genelinde bu oran daha da fazla, bazen bölüm derslerinde kullandığımız araç gereçleri biz temin etmek zorunda bırakıyoruz. Hepimiz emekçi çocuğuyuz, asgari ücretle çalışan anne ve babalarımıza ekstra masraf çıkarma lüksümüz yok. Dolayısıyla çalışma oranları meslek liselerinde çok yüksek.

Uğur: Öğrenciler okurken aynı zamanda çalışmak zorunda kalıyor. Çoğu ailevi sebeplerden... Bizim okulumuzdaki arkadaşların ekonomik durumları iyi değil. Hem ailenin ekonomisine katkı koymak hem de harçlıklarımızı çıkarmak için çalışıyoruz. Ayrıca bizim okula özgü bir durum var: 60 TL staj başışı yapmazsan bir sonraki sene staj defteri vermiyorlar. Stajlarda bedavaya çalıştığımız yetmiyormuş gibi bir de çalıştığımız için borçlu çıkıyoruz.

Meslek lisesi öğrencileri için staj yapmak zorunlu. Zorunlu staj koşulları hakkında neler söylemek istersiniz?

Ayşe: Her şeyden önce zorunlu stajların gelecekte çalışacağımız mesleklerde bizi geliştirdiğini düşünmüyorum. Açıkçası bizi ucuz iş gücü olarak görüyorlar ve angarya işleri bize yaptırıyorlar. Ben bilişim teknolojileri bölümüdeyim ama stajda evrak getir götür benzeri işleri yaptırıyorlar.

Uğur: On ikinci sınıftaki arkadaşlarımız şimdiden patronların eline düşmüş durumda. Haftada üç gün staj görüyor. Patronlar diğer üç güne de başka stajyer öğrenci buluyor, yani başka bir işçi çalıştırmalarına gerek kalmıyor. Böylelikle

bir işçiye vermesi gereken paranın yarısından çok daha azını verip sigorta derdinden kurtuluyorlar. Yirmi kişinin altında işçi çalıştırılan yerlerde stajyere aylık 190 TL veriliyor.

'HAREM-SELAMLIK EĞİTİM BAŞARI GETİRMEZ'

Son dönemde proje okullarındaki fiili uygulamalarla bu okullarda karma eğitimi ortadan kaldırmaya çalışıyorlar. Peki bu konuda meslek liselerinde durum ne? Siz neler düşünüyorsunuz?

Reyhan: Benim okuduğum okul eğitim vermeye başladığı günden beri zaten karma eğitim vermiyor, kız meslek lisesi. İddia edildiği gibi okulumuzda kimse bu durumun özel olarak başarıya yol açtığını düşünmüyor. Hatta kadın-erkek ilişkilerine zarar verdiğinde hem fikiriz. Çünkü okulumuzda erkek arkadaşlarımızdan öcü gibi bahsediliyor. Bizimse onlardan korunmak zorunda olduğumuz söyleniyor. Okulumuzda ne zaman karma eğitime geçelim isteği dile getirilse, "Ne işiniz var, sonra aklınız mı karışsın? Okumayı mı bırakmak istiyorsunuz?" cevabı veriliyor.

Uğur: Okullarımızda gericilik had safhada... Karma eğitimi kaldırmak için ellerinden geleni yapıyorlar. Kadın arkadaşlarımıza dönük artan taciz bunun sonuçlarından biri. Okul müdürümüz geçen yıl, "Niye bu dar pantolonları giyiyorsunuz? Erkekleri tahrik etmek için mi giyiyorsunuz?" dediği için gözaltına alınmıştı, tabii hemen serbest bırakıldı ve halen görevine devam ediyor.

Ayşe: Ülkenin bütün değerle-

rini kadınlar ve erkekler beraber üretiyorsa beraber eğitim görmelerinde nasıl bir sakınca olabilir? Böyle bir adım asla başarıyı getirmez. Aksine gericiliği, yobazlığı getirir.

Bu gericilik ve piyasacı saldırıların yanında özel olarak meslek liseleri uyuşturucunun kucağına itiliyor. Sizin okullarınızda durum ne?

Uğur: Meslek liselerinde çok yaygın uyuşturucu kullanımı... Uyuşturucu satıcıları okul kapısının önünde cirit atıyor. Hatta öyle ki okulun içerisinde bile uyuşturucu kullanılıyor. Üç yıl önce bir öğrenci uyuşturucu kullanırken yakalanmıştı. Uyuşturucunun kullanımı mahallelerde zaten yaygın, okula geliyoruz burada da var, her tarafımızı sarmış durumda.

Reyhan: Benim çevremde çok yok. Ama diğer okullarda yaygın olduğunu duyuyoruz.

Bir çözüm bulabiliyor musunuz, tüm bunlara?

Ayşe: Öncelikle biz bu sorunları neden yaşıyoruz? Bunun

net bir cevabı var: Patronların daha fazla kâr elde etmesi için. Bize okullarda patronlarla aynı gemide olduğumuz yalanı anlatılıyor, bunu reddediyoruz. Ve mücadelemizin patronlara karşı olması gerektiğini biliyoruz, yani sınıfa karşı sınıf.

Reyhan: Okullarımızda herkes mevcut durumdan rahatsız... Bu koşullar sanki kaderimizmiş, sanki değiştirilemezmiş gibi bir algı yaratılıyor. Öncelikle meslek lisesi öğrencileri bir araya gelmeli ve yalnız olmadığını hissetmeli. Bu karanlıktan çıkışın mümkün olduğunu fark etmeli, bunu da ancak örgütlü mücadeleyle başaracağımızı fark etmeli. Bunu bilmeli, buna güvenmeli.

Uğur: Stajlarda kötü koşullarda çalışıyoruz. Peki ailelerimiz çok mu iyi koşullarda çalışıyor? Hayır. Çünkü sömürü her yerde, bu sömürüye karşı bütünlüklü bir mücadele yürütmemiz gerekiyor. Bütün bunlar nedeniyle, Solcu Meslek Liseliler olarak örgütleniyoruz ve meslek liselerindeki arkadaşlarımızı örgütlenmeye çağırıyoruz. ■

PATRONLAR İÇİN KÂRLI BİR YATIRIM: MESLEK LİSELERİ

Mesleki eğitim veren okullar bugün Türkiye'nin eğitim sisteminde oldukça önemli bir paya sahip. Devletin bu alandaki projesinin ise, "üretim ihtiyaçları" bahanesiyle meslek liselerini tamamen büyük şirketlerin tasarrufuna bırakmak olduğu görülüyor. Patronların, işçilere sunmaları gereken iş güvenliği eğitimi dahi "gereksiz maliyet" diyerek çoğunlukla geçiştirmeleri, onların meslek liselerini "memleket meselesi" olarak görmelerini engellemiyor. Aksine, meslek liselerine yapılan yatırım, staj adı altında liselilerin alın terini asgari ücretin altında kiralamaya, geleceğin kalifiye işçileri olacak bu gençleri, sermayenin ihtiyaçları doğrultusunda, geleceğe ilişkin daha az beklentiye ama istenen özel niteliklere sahip kılmaya yaraması

bakımından hem kısa erimde hem de uzun dönemde oldukça kârlı. Türkiye ekonomisinin en büyük aktörü olan Koç Holding, bu konudaki girişimlerini birkaç sene önce "Meslek Lisesi Memleket Meselesi" adlı bir kampanyaya dahi dönüştürmüş, oldukça kârlı bir yatırıma "sosyal sorumluluk projesi" görüntüsünü vermişti. Projenin fikir babası olarak adı geçen Eski Koç Holding Yönetim Kurulu Başkanı Mustafa Koç, meslek liselerinin sermaye açısından önemini şu sözlerle ifade ediyordu:

"Ülkemizde gençlerin gelişimlerine çok yönlü destek vererek, istihdam edilebilirliklerinin önünü açan bu uygulamaların yaygınlaşması en büyük arzumuz. Ulusal rekabet gücümüzü artırmak,

ülkemizin kalkınmasına katkı sağlamak ve işsizlikle mücadele etmek için istihdam ve mesleki eğitim ilişkisinin güçlendirilmesi gerekli ve hatta şarttır"

Patron zihniyetine göre, gençlerin gelişiminin ve aldıkları eğitimin "istihdam edilebilir" olma hedefi doğrultusunda gerçekleşmesi gerekiyor. Aksi takdirde işsizlik riskinin olduğu, Türkiye kapitalizminin "rekabet gücünü artırma" gibi bir "milli" davanın başarısızlığa uğrayacağı ima ediliyor. Öldüğünde tabutuna Osmanlı sancağı sarılan "laik" patron Mustafa Koç'un sömürücülerin çıkarlarını tüm toplumun çıkarları olarak göstermekte ne kadar mahir olursa olsun, meslek liselerindeki durum halktan yana bir çözümün ancak piyasacılaşma ve gericiliğe karşı mücadeleden geçtiğini bir kez daha gösteriyor.

Benim bu memlekette kafam karıştı

Annemin hüviyetinde baba adı yerinde Hasan Tahsin'i görünce dünyam değişmişti. İlk kurşunu sıkan Hasan Tahsin benim dedemdi! Heyhat, gerçekler 8 yaşındaki çocuğun küçük kafasının kolay almayacağı kadar karmaşıktı. 40 yıl sonra durum ne dersiniz. Hiç girmeyelim. Girsek çıkamayız.

■ **MEHMET KUZULUGİL**

Nasıl bir keyif yaşadığımı, damarlarıma doluşan kanı derimdeki yaygın sıcakla nasıl hissettiğimi daha dünmüş gibi hatırlıyorum. Annemin "hüviyet cüzdanı" elimdeydi ve baba adında tam da o isim yazıyordu: Hasan Tahsin.

Aziz Nesin'in "Bu yurdu bize verenler"ini yeni okumuştum, ilk kurşunda yeni kendimden geçmişim. 8 yaşındaydım.

Ve o, İzmir'de işgalci Yunana ilk kurşunu sıkan kahraman gazeteci, işte karşımda, anamın hüviyet cüzdanının tam ortasında, Hasan Tahsin, benim dedemdi!

Sonra sanırım annemi okula çağırılmışlar. "Efendim doğru mu, oğlan böyle bir şey söylüyor, biz de muallakta kaldık. Hasan Tahsin sizin babanızmış öyle mi?"

Anacığım, gerçekle yüzleşti beni: İlk kurşunun Hasan Tahsin'i benim dedem olan ve anamın hüviyet cüzdanında adı geçen Hasan Tahsin değildi.

Ve fakat zaten yıllar sonra öğrendiğim üzere, Hasan Tahsin de zaten aslında Hasan Tahsin değildi!

Teşkilat-ı Mahsusa'dan silahşor Osman Nevres, Hasan Tahsin adına bir gazeteci kimliği edinmişti.

İzmir'e giren Yunan askeri kolunun üzerine ilk kurşunu sıkılmış, bu rivayete göre alay sancaktarı Basil Delaris ile bayraktar Jorj Papakostos'u öldürmüştü. Hemen oracıkta çıkan çatışmada da kendisi can vermişti. İzleyen günlerde yakılan intikam ateşi iki bini bulan Türk subayının ölümüne son bulmuştu.

Ve ve ve, fakat fakat fakat, yani daha fenası, anlaşılın o

ki, aslında Osman Nevres o ilk kurşunu da sıkmamıştı. Bu rivayete göreyse, ilk kurşun büyük olasılıkla bir provokasyondur ve Osman Nevres olay yerinde öldürülmemiştir. Hatta belki olay sırasında orada da değildi. Öldürülüp oraya getirilmişti.

Ben 1970'lerin ortasında dedem Elazizli (ya da galiba Malatyalı, Arapgirli de olabilir) telgrafçı Hasan Tahsin'i, ilk kurşunu sıkan İzmirli gazeteci Hasan Tahsin sanırken, aslında çoktan bütün bu olaylar zinciri ortaya çıkmış idi. İzmir'in kurtuluşu'nun 50. sene-i devriyesinde Hasan Tahsin adına bir anıt dikilmesi sözkonusu olmuş idi de eski Belediye Başkanı ve eski bakan Behçet Uz, buradaki tarihi uyumsuzluğu açık eden bir basın toplantısı düzenlemişti.

Dediğim gibi, benim 8 yaşında bir çocukken daha ve zaman içinde daha sonra bu memlekette epey bir kafam karıştı.

Ve daha o zamanlar Pensilvanya yooook. Hulusi yooook, Hakan Fidan yooook.

Hulusi Fidan'la ne konuşmuş, Merkel Suriyeli göçmenleri tutsun diye Erdoğan'ın elini mi tutmuş, yoksa bu sefer Erdoğan'ın ahı tutmuş da İş Bankası'nın başı ayrı kıcı ayrı mı oynamaya başlamış, Trump Sarraf'ın sırtında

trampet mi çalıyormuş da, Halk Bankası'nı eskinin halk vagonu Volkswagen'e satmak mı uygun düşermiş, Türkiye'nin yatırım puanını düşürenler, paralarını bunalım eşigindeki inşaatçıların halka kaskallamak için bin takla attıkları kelepirci gayrimenkule yatırırlar mıymış?

Böyle karmaşık işler yok.

Yani aslında hiç de o kadar kötü değilmiş benim durumum. "Hasan Tahsin benim dedem" diye üç beş gün gezmişim ortalıkta, sonra öğrenmişim ki o, o değilmiş. Yani yıllar sonra da zaten onun o da olmadığını öğrenmişim. Ve derken aslında o olmayan onun aslında o işi öyle yapmış olmadığını falan da filan.

Şimdi işler daha da zor. Yanılgı ve yanılısamalar daha kısa ömürlü ama yoğunluk çok fazla.

Bakın Tuğçe Kazaz'ın twitterda referandumda 5 kala düzenlediği Evet - Hayır aç aç gecesine, Devlet Bahçeli'nin "Eyalet sistemi gelecekte bak çok fena olur o zaman" demelerine, Kürt hareketinin yılmaz müttefikleri solcuların Bahçeli'nin bu tavrı karşısında "Ay hadi inşallah, Erdoğan'ın bölücü olduğu anlaşılın da Bahçeli de hayır desin" diye yazmalarına filan hiç girmedim.

Girsek, çıkamayız. ■

9 dokuz maddede SIYASETİN SONU MU?

Kemal Okuyan

ONLAR PARTİ İSTEMEZ, PARTİ BİZE LAZIM

1. PARTİ NEREDE?

Fransa'da Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde ikinci turda kazanmaya en yakın aday olan Macron'un partisi yok. Şimdiki Cumhurbaşkanı Hollande'ın Sosyalist Partisi seçimin ilk turunda yerlerde süründü. Dünyanın şu anda en etkili liderlerinden biri olarak gösterilen Putin'in kendi siyasi hareketinin çok ama çok ötesinde bir ağırlığı var. ABD'dekilere zaten parti denemiyordu, son Başkanlık seçimlerinde Cumhuriyetçilerin bir bölümü resmen Demokratlarla işbirliği yapma noktasına geldi. Türkiye'de görüldü ki, Erdoğan bir değil, birden fazla partinin lideri!

2. AH ESKİ GÜNLER!

Parti, modern siyasetin en gelişkin aracıydı. Belli bir program etrafında, temsil ettiği toplumsal kesimlerin çıkarlarını savunan ve buna uygun bir ideolojik konumlanış alan oluşumlardı siyasal partiler. Tek tek liderlerin zaman zaman fazla öne çıktığı olurdu ama partiler 20. yüzyılda belli bir sürekliliğe ve liderliklerine şekil verecek baskın bir iç kültüre sahipti. Sosyal demokrat partiler de böyleydi, liberal ya da muhafazakâr partiler de, ırkçı-faşist olanlar da...

3. SIYASET YOKSA KÂR VAR

Ancak sermaye sınıfı, her geçen gün daha açgözlü, daha kırılğan, daha arsız hale geliyordu ve "siyaset"ten de kurtulmanın yolunu aramaya başladı. Yürütme erkinin gücünü artırma çabaları aslında siyaseti önemsizleştirme arayışı ile koşuttu. Son tahlilde, siyazetsizleştirilen bir toplum mevcut düzene mahkûm olacaktı ve bu patronlar için mükemmeldi. Kahrolsun siyaset diyemiyorlarsa, bu alanı boş bırakamadıkları içindi.

4. İDEOLOJİLER ÖLDÜ MÜ?

Sovyetler Birliği'nin dağıldığı dönemde "ideolojilerin sonu" diye müjdeyi vermişlerdi. İdeolojik farklılıklar, öncesi bir yana 20. yüzyıla damga vurmuştu. İyi ki vurmuştu; çünkü ege-men ideolojinin yanında sosyalist ideoloji de kendisini hissettiriyor ve başka bir dünyanın mümkün olduğu tezini inandırıcı kılıyordu. İdeolojilerin sonu dedikleri aslında sosyalizmin çekim gücündeki azalmaydı, bununla beraber emperyalizm de zorla kabullendiği bir maskeyi çıkarıp attı; sosyal demokrasi ve onun muhafazakâr ikizi ve de liberal kardeşi ideolojik açıdan ölüm noktasına geldiler.

5. ÇİPRAS NE DİYOR?

Güya solcu olduğu söylenen Çipras ve Iglesias'ın Syriza ve Podemos'un başında Yunanistan ile İspanya'daki yükselişi dahi bir ideolojik canlanma anlamına gelmedi. Ne dedikleri belli değil, dediklerinden anlaşılır olanları da son derece tutarsız. İmajla ideoloji arasında epey bir fark vardır ama birinin anla, diğerinin süreçle ilgili olduğunu söyleyebiliriz. Avrupa'da sol rüzgar estirdiği söylenen bu iki adamın kıtanın düşünsel hayatına ne kattığını bilen var mı içinizde?

6. KOMÜNİZM HAYALETİ

İdeolojik tıkanma yaşayan sermaye sınıfının siyaseti önemsizleştirmek istemesine şaşırılmamalı. Bugün ne kadar etkisiz olursa olsun, komünizm bu ideolojik dağınıklık ve zaafiyetten yararlanabilecek tek seçenek olmaya devam ediyor uluslararası alanda. Üstelik komünizmin dünden bugüne taşıdığı parti fikri, burjuvazinin kendi deneyimlediklerinden çok daha etkili olabildiğini gösterdi. Tehlikeli işler bunlar: İdeoloji, siyaset filan.

7. ERDOĞAN'A "GELİŞKİN" DEDİM

Hem siyaset alanı canlı ve belirleyici oldukça sermaye sınıfının havuç-sopa dengesinde ya da onun ötesinde ikna-zor denkleminde daha fazla zahmete katlanması gerekiyor. Bunun için ellerinde kaynak yok, kapitalist sistem kriz dinamikleri karşısında çaresiz. Onun yerine versin gazı toplumların en sığ ve geri kesimlerine, ilkel duygulara seslenen liderler ve kazanılan zamanı sermayenin özgürlüğü emeğin köleleştirilmesi için kullansınlar. Trump, Putin, Erdoğan bu türün "gelişkin" örnekleridir ama aslında şu anda kapitalizmin ürettiği siyasetçi tipinin genel ortalaması budur.

8. İŞÇİ SINIFINA SIYASET GEREK

Siyaseti, parti fikrini tasfiye etmek istiyorlar. Bundan yıllar önce sivil toplumculuk solun saflarına bu haince planın parçası olarak sokuldu. Şimdi de "aman partiler olmasın" diyenlerin bir bölümü aynı haince amacın taşıyıcısı, bir bölümü ise ahmaklık derecesinde ne olduğunun farkında değil. İşçi sınıfına her şeyden önce siyaset gerek. Siyaset bu dünyayı değiştirmenin temel zemini, devrimci parti de o zemin üzerindeki en etkili araç. Burjuvazi siyazetsizleştirmeyi savunacak, biz siyaseti!

9. SIYASET YOKSA ADAY VAR!

Türkiye'de 2019 yılında Erdoğan'ın karşısına çıkaracak aday aramaya başlayanlar bilinçli ya da bilinçsiz siyaset düşmanlarıdır. Erdoğan'ın karşısında kazanacak aday. Ne demek kazanacak aday? Ekmeleddin gibi mi? Utanç verici. Erdoğan'ın ne dediğini, bütün tutarsızlığına rağmen aşağı yukarı biliyoruz. Peki biz ne diyoruz? Ne istiyoruz? Erdoğan'ı istemiyoruz. Oldu. Yetmiyor. Bu ülkede ne istediğimizi, daha doğrusu nasıl bir ülke istediğimizi göstermeden kurtuluş yok. Bu da ideoloji ister, siyaset ister, parti ister.

İŞÇİ SINIFI GÜÇLÜDÜR, SARAYLAR YIKAR, DİKTATÖRLER DEVİRİR; SÖMÜRÜYE VE GERİCİLİĞE SON VERECEK OLAN ODUR

TKP İLE 1 MAYIS'A

1 Mayıs 2017, boyun eğmeyen halkımızın kitlesel olarak katılacağı büyük gösterilerle kutlanmalıdır. Gelecek umudumuz, işçi sınıfımız gücünü göstermelidir. Bunun için kadın, erkek tüm emekçileri, aydın ve gençleri TKP ile yürümeye çağırıyoruz. TKP, işçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma günü 1 Mayıs'ta düzenlenecek gösterilere İstanbul, Ankara, İzmir ve Adana'da kendi yürüyüş düzenini oluşturarak katılacaktır. DİSK, KESK, TMMOB ve TTB'nin başvurularıyla bu kentlerde yapılacak büyük 1 Mayıs mitinglerine katılacağımızı duyuruyoruz.

1 Mayıs 2017'ye doğru ülkemizde ve dünyada durum, **işçi sınıfını tarihsel görevini** yerine getirmeye çağırılmaktadır.

İnsanlık, **kapitalizm** ve uluslararası **gericiliğin** onu içine soktuğu büyük bir karanlık içinde çıkış yolunu aramaktadır.

Bölgesel savaşlar, emperyalistlerin kışkırttığı gerici cihat denemeleri, bağımsızlığını ve egemenliğini korumak için direnen ülkelere dönük tehditler...

Üçüncü dünya savaşı çağrılarını.

Yurtlarından ve insanca bir yaşamdan çok uzakta varlık mücadelesi veren **göçmen** işçiler; insanlıktan çıkmış **ırkçıların** bu insanlara karşı tutumları...

Emekçi insanlık görülmedik bir **sömürüyü** yaşamaktadır.

Çocuk işçilik, güvencesizlik, işsizlik ve kuralsızlıkla belirlenen çağımız dünyası, kapitalizmin **150 yıl önceki** vahşiliğini aratmayan bir saldırıyla karşı karşıyadır.

Ülkemiz, bu karanlık tablonun tam orta yerindedir. Dinci gericiliğin, savaş kışkırtıcılığının,

sömürünün ve zulümün halkımızın üzerine nasıl çöktüğü ortadadır.

Bu karanlık, direnen insanlığın, **işçi sınıfımızın** aydınlığı ile kırılacaktır.

Dünyamız ve ülkemiz, bir kez daha alinterinden başka hiçbir zenginliği olmayanların, işçi sınıfının sahne almasıyla aydınlanacaktır.

Yaşadığımız zorluklar ne kadar büyükse, tüm bunları aşmak için kullanacağımız birikimimiz de o kadar büyüktür.

Paranın padişahlığını, yobazın karanlığını, emperyalizmin roketini yenecek işçi sınıfımızı partimiz saflarına çağırıyoruz.

Aydınlarımız, boyun eğmeyen öğrenci gençliğimiz, gericiliğe karşı ayağa kalkmış kadın ve erkek tüm emekçi halkımızla 1 Mayıs'ta **saltanat özentilerine**, şeyhülislam bozuntularına, insan tacirlerine, kadın düşmanlarına, **paranın uşaklarına** karşı ayağa kalkacağız.

Başkanlığa Karşı Halk Komiteleri'ni tüm ülkede örgütlemek

üzere kollarımızı sıvadığımız bu günlerde, 1 Mayıs'ta Türkiye Komünist Partisi'ni alanlara taşıyacağız.

TKP, düzenlenecek 1 Mayıs gösterilerine İstanbul, Ankara, İzmir ve Adana'da kendi yürüyüş düzenini oluşturarak katılacaktır.

DİSK, KESK, TMMOB ve TTB'nin başvurularıyla bu kentlerde yapılacak büyük 1 Mayıs mitinglerine katılacağımızı duyuruyoruz.

Bu 1 Mayıs'ta, türlü oyunlarla ayakta kalmaya çalışan **gerici iktidar**, karşısındaki gücü ve emekçilerin boyun eğmeyen iradesini görmelidir.

Bu 1 Mayıs'ta, gericiliği büyütüp besleyen, şimdi karşı karşıya olduğu siyasal krizi pazarlıklarla yönetmeye çalışan **sermaye sınıfına** da iyi bir ders verilmedir.

Bu 1 Mayıs'ta işçiler, aydınlar, öğrenciler, **işçi sınıfının partiyle** yürümelidir.

Bunun için...
TKP ile 1 Mayıs'a.

İSTANBUL

BAKIRKÖY HALK PAZARI

TKP korteji için toplanma yeri ve saati duyurulacaktır

ANKARA

KOLEJ MEYDANI

TKP korteji için Cebeci Kampüs Önü 11.00

İZMİR

ALSANCAK CUMHURİYET MEYDANI

TKP korteji için toplanma saati 11.30

ADANA

UĞUR MUMCU MEYDANI

TKP korteji için Mimar Sinan Açık Hava Tiyatrosu 15.00

